

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΗ'
ΑΡΙΘ. - 34

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Πελαγονίας ΙΩΑΚΕΙΜ (πρόεδρος)
..... (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ
καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας-Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῇ διευθυντῇ
Ι. Α. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΩ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπίσκεψις τοῦ πρίγκηπος Σαμπαχεδδίν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἐπιβαλλόμεναι ἐξηγήσεις — Βιζιόπραξιαι καὶ ἐπισουλαι — Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάσταση — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΣΑΜΠΑΧΕΔΔΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

Ἠγγείλαμεν ἐν τῇ προγενεστέρῳ φύλλῳ τὴν ἐκλογὴν τριμελοῦς ἐπιτροπείας, ἐντολὴν λαβούσης ὅπως ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους προσαγορεύσῃ τὸν ἐκ Παρισίων μετὰ μακρὰν διαμονὴν εἰς τὴν γενέτειραν ἐπανακάμψαντα πρίγκηπα Σαμπαχεδδίν, υἱὸν τοῦ ἐν ὑπερροῇ θανόντος Μαχμούτ πασᾶ. γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῇ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου. Ἀναγράφομεν νῦν ὅτι ἡ ἐπιτροπεΐα, ἐκ τῶν ἀξιολύμων τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου μελῶν κκ. Φαίδωνος Χρ. Ἐνωτιάδου καὶ Παύλου Ἀλ. Καραθεοδωρῇ ἀποτελουμένη, ἀντὶ τῶν ὀρισθέντων, μετέβη τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ εἰς τὸ ἐν Ἐνροκρήνῃ μέγαρον τῆς Α. Ὑψ. τοῦ πρίγκηπος, φιλοφρονεστάτης ὑποδοχῆς τυχοῦσα.

Τῷ ὑψηλ. πρίγκηπι προσεφώνησε τὰ δέοντα ὁ κ. Ἐνωτιάδης, βεβαιῶν ἐπισήμως τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ἐπὶ τῇ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανόδῳ τοῦ πρίγκηπος, ὅστις, καθὼς καὶ ὁ ἀείμνηστος αὐτοῦ πατὴρ, κατέβαλε πολλοὺς κόπους πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος, ἐξασφαλίζοντος τὴν εὐημερίαν τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος.

Εἰς τὴν προσφώνησιν, τουρκιστὶ μεταγλωττισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δευτέρου καπουκεχαγιᾶ κ. Σπ. Κωνσταντινίδου, κωλυομένου τοῦ ἀρχοντος καπουκεχαγιᾶ ἔνεκεν ἀσθενείας, ἀπήντησεν ὁ πρίγκηψ εὐχαριστῶν τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ἐπὶ τοῖς εὐγενέσιν αἰσθήμασιν τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ διατρανωθεῖσιν, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ διὰ τῶν αἰώνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐργασθὲν ἐλληνικὸν ἔθνος θέλει προσφέρει καὶ νῦν τὴν σπουδαίαν αὐτοῦ συμβολὴν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν τὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος ἀποσκοποῦσαν· καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἐν εὐκαιρίᾳ θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἐκφράσας ἅμα καὶ τὰ σεβάσματα αὐτοῦ πρὸς τε τὴν Α. Θ. Π. τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸ Ἐθν. Μ. Συμβούλιον. Τῇ 26 λήγοντος ἡ Α. Ὑψ. ὁ πρίγκηψ, ἐν συ-

νοδεία τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Ἐμὶν βέν, τοῦ γνωστοῦ ἡδὴ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν γραμματέως αὐτοῦ Φαζλῆ βέν, καὶ τινῶν ἐτέρων, ἐν οἷς ὁ ὁμογενὴς κ. Γ. Σκαλιέρης, ἐπεσκέψατο τὴν Α.Θ.Π. ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἀπὸ μὲν τῆς ἔξω πύλης αὐτῶν γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς καὶ τῶν ἐφημερίων τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ, ἀπὸ δὲ τῆς κάτω βαθμίδος τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ὑπὸ τοῦ θεοφίλ. ἐψηφισμένου Ἀδριανουπόλεως κ. Καλλινίκου, ὑπαντηθεὶς ἐν τῇ ἀνωτάτῃ βαθμίδι ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὁδηγήσαντος τὸν ἐπιφανῆ ἐπισκέπτην ἀπὸ τοῦ βραχίονος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μ. Συνοδικοῦ, ἐν ᾗ παρῆσαν, κατὰ τὴν δεξίωσιν, οἱ ἐκ τῶν σεβ. συνοδικῶν μητροπολίται Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικοπόλεως, Διδυμοτείχου, Χίου, καὶ Λέρου καὶ ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Ἐνωτιᾶδης, χρὴ διερμηνέως ἐκπληροῦντος τοῦ ἔλλογ. δικηγόρου κ. Παντ. Κοσμίδου.

Ἡ Α. Θ. Π. προσεφώνησε τὸν πρίγκηπα Σαμπαχεδδὶν οὕτως·

Ἵψηλότατε,

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ Ἕλληνας ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ λοιπὰ ὀρθόδοξα γένη, ἀγάλλεται δεχόμενον ἐν τοῖς κόλοις αὐτοῦ τὴν Σὴν Ἵψηλότητα, γόλον μητροῦ τῆς βασιλευούσης δυναστείας καὶ συγκαίρει τὴν μεγατίμον Σὴν Ἵψηλότητα. Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως συμβαίνει τοῦτο.

Τὸ Πατριαρχεῖον χαίρει διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, τῆς διοικητικῆς μεταπολιτεύσεως, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ προσπάθειας τῆς Σῆς Ἵψηλότητος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργατῶν αὐτῆς, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀειμνήστos πατὴρ αὐτῆς, ἐργασθέντες μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ σωφροσύνης καὶ σώσαντες τὸ κράτος ἀπὸ μεγάλου κινδύνου.

Ὅτε ὁ μεγαλειόβουλος Κατακτητὴς παρελάμβανε τὸ κράτος τοῦτο, τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἐλλήνων, διεῖδεν ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ πολιτικῇ ὀδυρθείᾳ, ὅτι συνέφερεν εἰς τὴν νέαν κατάστασιν ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ ἐπικυρώσῃ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους ἡμῶν διὰ προνομίων.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ Ἵμ. Ἵψηλότης μεθ' ὧν τῶν συνεργατῶν τῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐργαζομένη μετὰ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῆς στηριζομένη ἐπὶ ταῖς ἰδίαις ἀρχαῖς καὶ ἐκτιμῶσα τὰ κεκτημένα ἐκκλησιαστικὰ δίκαια καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους καὶ τῶν Πατριαρχείων. Ἐπὶ τούτοις ἐγὼ καὶ τὸ Γένος ἡμῶν εὐχόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς σου, ὅστις τὰ ὅσα ἀπεκόμισεν ἐξ Εὐρώπης ἡ Σὴ Ἵψηλότης ἐκτιμῶντες περιτράνωσιν τὰ υἱικά καὶ ἄλλα αἰσθήματα τῆς Σῆς Ἵψηλότητος ὑπὲρ τοῦ μεταστέαντος σεβαστοῦ αὐτῆς πατρὸς.

Περαίνοντες τὸν λόγον εὐχόμεθα μετὰ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅπως

ὁ Ἵψιστος διαφυλάττῃ τὴν Ἵμ. Ἵψηλότητα καὶ ἐνισχύῃ αὐτὴν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκπολιτιστικῷ αὐτῆς ἔργῳ.

Εἰς τὴν πατριαρχικὴν προσφώνησιν ὁ ὑψηλ. πρίγκηψ ἀπάντησεν ὡς ἑξῆς·

Προσερχόμενος ἐνώπιον τῆς Ἵμ. Θ. Παναγιότητος, πρὸς ἣν αἰσθάνομαι πολλὸν σεβασμὸν, ἐκφράζω τὴν κατακλύζουσαν τὴν καρδίαν μου χαρὰν. Τὴν Ἱ. Θ. Π. προσαγορεύω οὐ μόνον ὡς θρησκευτικὸν ἀρχηγὸν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀρχηγὸν ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ μεταλαμβάνει εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὸν πολιτισμὸν ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, ἐπέπρωτο καὶ κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιτελεῖται ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ἡμῶν τὸ μέγα τῆς μεταπολιτεύσεως ἔργον, νὰ προσφέρῃ καὶ ἡμῖν τὴν πολύτιμον αὐτοῦ συμβολήν. Ὁ μέγας καὶ μεγαλειόβουλος κατακτητὴς ὁρθῶς ἐκτιμήσας τὴν ἀξίαν τοῦ ἔθνους τούτου καὶ τῆς ἀρχῆς, ἣν ἀντιπροσωπεύει ἡ Ἱ. Θ. Π., δικαίως ἐπαδύλευσε τὰ προνόμια, ἅτινα ἐσεβάσθησαν πάντες ἀλληλοδιαδόχως οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ.

Προσῆλθον ἐνώπιον τῆς Ἱ. Θ. Π. μὲ μόνην τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐκπληρώσω καθήκον ἰδιωτικῆς ἐπισκέψεως· παρακαλῶ δ' Αὐτὴν ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ὅτι τὰ μεταξὺ ἡμῶν διμερόμενα ἔχουσι χαρακτῆρα ὅλων ἰδιωτικῶν. Ἀλλὰ καὶ παρ' ὅλον τοῦτον τὸν χαρακτῆρα τῶν λόγων μου διαβεβαίω Αὐτὴν ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ οἱ συνεργάται μου θὰ προσπαθήσωμεν ὅπως τὰ προνόμια οὐ μόνον διατηρηθῶσιν ἀλλὰ καὶ ἐνισχυθῶσι καὶ πέπεισμαι ὅτι ταῦτα λέγων διερμηνεύω τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν ὁθωμανῶν.

Ἐκφράζω ἐπὶ πᾶσι τὴν βαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου εὐχὰς τῆς Ἱ. Θ. Π. καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἀνταπαντήσας ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης εἰς ταῦτα, ἐδεβαίωσεν ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, στερρόως ἐχόμενον τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, διατυποῖ τὰς περὶ τούτων ἀξιώσεις, καὶ ὅτι μετ' ἐνθουσιασμοῦ θέλει παράσχει τὴν εαυτοῦ συμβολὴν εἰς τὸ μέγα τῆς ἀναμορφώσεως τῆς πατρίδος ἔργον, ποθοῦν ἵνα πάντες σεβασθῶσι τὰ δίκαια αὐτοῦ.

Τοῦ ὑψηλ. πρίγκηπος ἐκφράσαντος καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ χαρὰν ἐπὶ τῷ ὅτι «τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἔχει τὰς αὐτὰς ἀκριδῶς σκέψεις, ὥς καὶ ἡμεῖς»—ἐγένοντο ἐκατέρωθεν αἱ δέουσαι συστάσεις, ἀνταλλαγέντων ἱκανῶν λόγων μεταξὺ τῆς Α. Θ. Π. καὶ αὐτοῦ, προσθέσαντος καὶ πάλιν ὅτι καὶ ἡ βουλὴ, τὸ νομοθετικὸν τοῦτο σῶμα, καθῆκον ἔχει νὰ θεωρήσῃ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νόμον, ὃν δεόν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἐνισχύσῃ.

Μεθ' ὃ, προηγουμένων τῶν κλητῶν καὶ τινῶν πατριαρχικῶν λαϊκῶν ὑπαλλήλων, ἡ Α. Θ. Π. συνάδευσε τὸν ὑψηλ. πρίγκηπα μέχρι τῆς μεγάλης πύλης τῶν Πατριαρχείων, πλήθους ἐ-

ξωθεν καὶ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ παρισταμένου πολλοῦ καὶ ἐγκαρδίως ζητωκραυγάζοντος ὑπὲρ τοῦ πρίγκηπος Σαμπαχεδδίν, ὅστις ὁρθιος ἐν τῇ ἀμάξῃ αὐτοῦ ἐζητωκραύγην· «ὑπὲρ τῆς ὀθωμανικῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους».

Τὴν ἐπίσκεψιν ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὑψηλ. πρίγκηπα χθὲς, πέμπτην, πρὸς ἐσπέραν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ἀρχόντα καπουκεχαγιᾶν καὶ τὸν κ. Κοσμίδην, διερμηνεύοντας. Εἰς τὸν πρωθιεράρχην τῆς ὀρθοδοξίας οἱ ὑψηλ. πρίγκηποι ἀδελφοὶ Σαμπαχεδδίν καὶ Λουτφουλλάχ βαθὺν ἐπεδείξαντο σεβασμὸν καὶ τιμὰς ἐπεδαψίλευσαν ὑπερόχους.

*

Ἐπισκέψεις.— Τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐπισκέψαντο ἐντὸς τῆς τελευταίας ὀκταμερίας οἱ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν μωαμεθανῶν ἑξέοχ. Ἐμὴν πασᾶς διοικητῆς Σεργίων, Ἀλῆ Χανδάρ βέης υἱὸς τοῦ πρὸ τριάκοντα δύο ἐτῶν ἐργασθέντος ὑπὲρ τοῦ συντάγματος Μ. βεζύρου Μιδάτ πασᾶ, οἱ ἀρχισυντάκται τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων «Τανίν» Χουσεῖν Δζαχὴδ ἐφέντης, καὶ «Μιζάν» Μουράτ βέης· ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων οἱ ἐξέοχ. Μαυρογορδάτος ἐφέντης ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων, Μηνᾶς Χαμουδόπουλος ἐφέντης βοηθὸς τοῦ νομάρχου Διαρβεκίρ, οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κκ. Δημ. Εὐγενίδης τραπεζίτης, Α. Παπαλεξανδρῆς βουλευτῆς, Βασιλάκη βέης Γκίκης Μουσούρος, ὁ ἐκ Παρισίων ἐπανελθὼν, Α. Γοργόλης διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα καταστήματος τῆς Λυωνικῆς Πιστώσεως καὶ ἄλλοι τῶν λογάδων τοῦ Γένους. Εἰς τοὺς πλείονας τούτων τὰς ἐπισκέψεις ἀπέδωκεν ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ἀνώτεροι πατριαρχικοὶ κληρικοὶ ὑπάλληλοι.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ σύνταξις τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐνετάλη ἀρμοδίως νὰ δηλώσῃ κατηγορηματικῶς ὅτι οὐδὲν σωματεῖον καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὰς γνώμας τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐκφράζηται ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ πλὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν κέντρου· δύναται ὅμως, χωρὶς ν' ἀντιπαραστήται τῆς ἐπισημότητος ὅτι ὁμιλεῖ ἐν ὀνόματι

σύμπαντος τοῦ ἔθνους, νὰ δρά καὶ ἐνεργῇ ὅπως ἂν φρονῇ ἔθνοπρεπέστερον.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τελουμένης τὴν αὐρίον, σάββατον, 30 αὐγούστου ἡ. ἔ. περὶ ὥραν 3 τουρκιστί, δοξολογίας ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν ἀνακτος Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμήτ Χάν, προσκαλοῦνται πάντες οἱ ὁμογενεῖς, οἱ βαθμοῦχοι καὶ οἱ λογάδες, ἵνα παραστῶσι κατ' αὐτὴν ἐν ἐπισήμῳ στολῇ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψήφοι.— Τῇ τρίτῃ, 26 λήγοντος, γενομένων ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ψήφων κανονικῶν, ἐπὶ ἀναδείξει μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, ἀντὶ τοῦ παραίτησιν ὑποβαλόντος σεβασμ. κ. Κυρίλλου, ἐξελέγη τοιοῦτος ὁ τέως Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος, προκριθεὶς τῶν τεθέντων μετ' αὐτοῦ συνυποψηφίων, τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἀγχιάλου κ. Βασιλείου καὶ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἱεροκήρυκος κ. Γρηγορίου. — Αἰτήσῃ δὲ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Γερμανοῦ, ἀνεδείχθη διὰ ψήφων κανονικῶν ἐπίσκοπος Δαφνουδίας, βοηθὸς τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως ὁ ὁσιολογ. ἀρχιμ. καὶ ἱεροκήρυξ κ. Κωνσταντῖνος Κοϊδάκης, συνυποψηφίων τεθέντων τῶν πανοσιολ. ἀρχιμ. κκ. Παΐσιου Παπαπαΐσιου καὶ Ἰωακείμ Μαρτινιανοῦ. Οἱ θεοφιλ. ἐψηφισμένοι χθὲς, εὐχαριστήσαντες ἐπὶ Συνόδου, κατελθόντων τῶν σεβασμ. συνοδικῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐποίησαντο καὶ τὴν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ μνύματι νενομισμένην εὐχαριστίαν.

Ἐκτρόπων καταδίκη.— Σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 7 αὐγούστου γραφέντα, ἀγγέλλομεν ὅτι, καταγγελθέντος τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ τέως πρωτοσυγγέλλου τῆς μητροπόλεως Δράμας πανοσιολ. κ. Χρυσοστόμου καθὸ αὐτουργοῦ τῆς ἐναντίον τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἡλίουπόλεως κ. Ταρασίου κινήσεως στάσεως, ἐνεκρίθη νὰ κληθῇ ὁ κληρικὸς οὗτος εἰς ἀπολογία, ἀπαγγελλομένης τῆς κανονικῆς ποινῆς μετὰ τὴν διε-

ξαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκ Χίου ἰδιωταὶ τινες προέβησαν εἰς ἀποκήρυξιν τοῦ σεβασμ. αὐτῶν μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου, ἀναγγείλαντες τὸ πρᾶγμα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνεκρίθη νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ τοιαῦτα κινήματα τῶν ἰδιωτῶν, καθότι καὶ αἱ ἐν Χίῳ νομίμως καθεστηκυῖαι κοινοτικαὶ ἀρχαὶ ἀπεδοκίμασαν τὰ ἔκτροπα ταῦτα.

Κανονικὴ ἄδεια. — Συνοδικῶς ἐχορηγήθη ἄδεια τῆς εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλεύσεως τῷ σεβ. μητροπολίτῃ Καισαρείας κ. Γερβασίῳ. — Τῆς ὁμοίας ἀδείας πρὸ τινος τυχόντες ἀφίκοντο πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν οἱ πανιερ. μητροπολίται Σηλυβρίας κ. Διονύσιος καὶ πρώην Καρπάθου κ. Νεῖλος, ἐπιστρέψας προχθὲς εἰς Ἁγίον Ὅρος.

Μ. Πρωτοσυγκελλία. — Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Μ. πρωτοσυγκελλοῦ διώρισε τῇ τετάρτῃ ἡ Α. Θ. Π. τὸν ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις διακονοῦντα πανοσιολογ. Μ. ἀρχιδιάκονον κ. Βενιαμίν, εὐδόκως καὶ μετὰ ζήλου διεξαγαγόντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς τριτεύοντος, δευτερεύοντος καὶ ἀρχιδιάκονου, ἅμα δὲ ἐπὶ ἐξαιτίαν καὶ ὡς καθηγητοῦ τῶν ἱερῶν ἐν τῷ Ἑθν. Ἰωακείμῳ παρθεναγωγείῳ.

Μ. Ἀρχιδιακονία. — Διωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π., ἀντὶ τοῦ προαχθέντος πανοσ. κ. Βενιαμίν, Μ. ἀρχιδιάκονος μὲν ὁ τέως δευτερεύων κ. Ἀθηνάγορας — δευτερεύων ὁ τέως τριτεύων καὶ κωδικογράφος κ. Διονύσιος — καὶ τριτεύων ὁ γραμματεὺς τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας κ. Εἰρηναῖος, ἄριστα τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐκπληρώσαντες καὶ τῆς εὐνοίας ἀξιούμενοι τοῦ τε παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῦ τιμῶντος καὶ βραβεύοντος τὴν εἰς τὸ καθῆκον ἀνεπίληπτον ἀφοσίωσιν, ὡς καὶ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν γνωρισθέντων. Διάκονον δὲ τῆς σειρᾶς ἡ Α. Θ. Π. διώρισε τὸν ἀρχιδιάκονόν τῆς μητροπόλεως Δέρκων καὶ ἐκ τῶν περισυνῶν τελειοφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Καλλίνικον Λαμπρινίδην.

Μονὴ Σινᾶ. — Κατ' ἐπιστολὰς ἐκ Καΐρου ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθοῦς κ. Πορφύριος μετέβη ἄρτι πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας Σιναϊτικοῦ μετοχίου.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί. — Τῷ ἐν Ἀθήναις διαμένοντι ἐξοχ. πρώην ἡγεμόνι τῆς Σάμου Κωνστ. Καραθεοδωρῇ τηλεγραφικῶς ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεδίδασκε τὰς θερμὰς ἱκετη-

ρίους αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὑψίστον εὐχὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ ἑξ ἡμερῶν μεταστάντος πρὸς Κύριον εὐσεβοῦς υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου, παραμυθούμενος τὸν οὕτως δοκιμαζόμενον ἐν τῇ πρὸς Θεὸν πίστει πατέρα τοῦ θανόντος. Ὁ κ. Καραθεοδωρῆς τηλεγραφικῶς ἐπίσης ἀπήντησεν εὐχαριστῶν.

Αἱ ρωστικαὶ ἐφημερίδες τῆς Μόσχας, τῇ 20 τοῦ μηνὸς τούτου, τηλεφωνικῶς ἐκ Πετροπόλεως μαθοῦσαι, ἐδημοσίευσαν τὴν ἐξῆς εἰδησιν: «Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Πετροπόλεως» ἀπὸ ἀξιόπιστου πηγῆς ἀρτυμένη μεταδίδει τὴν εἰδησιν ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ἡ ἀγιωτάτη Σύνοδος διεξάγει ζωηρὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς ἐπικειμένης συγκροτήσεως τοπικῆς Συνόδου. Αἱ συνεννοήσεις καὶ διαπραγματεύσεις αὗται περιστρέφονται ἐν τούτῳ: δῆλα δὲ προτείνει ἡ Σύνοδος εἰς τὸν πατριάρχην νὰ ἔλθῃ εἰς Ρωσσίαν καὶ προεδρεύσῃ τῆς Συνόδου».

Ἐφημερίδες. — Ἀπεστάλησαν ἡμῖν τὰ πρῶτα φύλλα τῶν νεωστὶ φανεσῶν ἐφημερίδων «**Ριζοδότου**» («**Κωνσταντίνου Παλαιολόγου**») καὶ «**Σερίφου**», καὶ τῶν τριῶν ἐβδομαδιαίων. Ἡ μὲν πρώτη ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις, ἐπιδιώκουσα τὴν κατὰ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ κατὰ τοὺς κειμένους θεσμοὺς διόρθωσιν πολλῶν οὐ καλῶς ἐχόντων ἢ δευτέρα ἐπίσης ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη ἐπιγράφεται ὄργανον τοῦ ὁμωνύμου Συλλόγου, οὗ δημοσιεύει τὸν κληρονόμον ὡς καὶ κατάλογον μελῶν, διακεκριμένων πολιτευτῶν, στρατιωτικῶν, ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων. Ἡ «**Σερίφος**» ἐκδίδεται ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ καὶ γράφεται καλῶς. — Ἐπίσης ἀπεστάλησαν ἡμῖν τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «**Νέας Τουρκίας**» δεκαπενθήμερου, γαλλιστὶ γραφομένης καὶ ἐκδιδόμενης μετ' εἰκονογραφίᾳ ἐν Παρίσι καὶ «**Ἐνώσεως Προόδου**», τουρκιστὶ ἐκδιδόμενης ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀμφότεραι ὑποστηρίζουσι τὰς ὑψηλὰς καὶ σωτηριώδεις ἀρχὰς τῶν νεοτουρκικῶν κομμάτων καὶ ἀμφοτέρως προσαγορεύουσι μετὰ χαρᾶς ἀδελφικῆς, συνιστῶντες πᾶσι τοῖς ὁμογενεῖσι τὴν υποστήριξιν αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶντὸς φύλλου ζητοῦντος τὴν εὐμερίαν, τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος.

Τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τὰ τρία τελευταῖα φύλλα, ἕνεκα πολλῆς ἐργασίας ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ γινομένης, ἐξεδόθησαν, ἀντὶ τετάρτης, πέμπτης. Τὸ σημερινὸν — δεκαοχτάσέλιδον — ἐκδίδεται παρασκευῇ. Ταῦτα, χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς προαστείοις συνδρομητῶν.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Ἐσχολιάσθησαν ἐν προηγουμένῳ τεύχει τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» αἱ ὑπὸ τινῶν ἐκ τῶν νεοτούρκων διατυπωθεῖσαι σκέψεις καὶ προθέσεις περὶ τῆς θεσπίσεως ἐνιαίας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Κράτει διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως τῶν τέκνων Τούρκων, Ἑλλήνων, Σλαύων, Ἀλβανῶν, Ἀρβίων κτλ. ἐν κοιναῖς δημοτικαῖς σχολαῖς, ἐναίς ἡ διδασκαλία θὰ παρέχεται ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς πλειοψηφίας τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, παραλλήλως πρὸς τὴν τουρκικὴν, καὶ διὰ τῆς παροχῆς τῆς γυμνασιακῆς καὶ πανεπιστημιακῆς παιδείσεως ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν, καὶ κατεδείχθη, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τὸ ὅπως ἀπαράδεκτον καὶ ἀνεφάρμοστον τῆς τοιαύτης οὐτοπίας.

Καὶ ὅμως, ἡ οὐτοπία αὕτη ἠκούσθη διατυπωμένη ἐν συνδιαλέξεσιν ἀπὸ στόματος σημαινόντων καὶ ἐπισήμων ἐπὶ προσώπων ἀνεπτύχθη ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐγκρίτων ὀργάνων τοῦ τουρκικοῦ τόπου, λ.χ. τῆς «Τανίν» ἀνεγράφη ἐν προγράμματι τοῦ Ὁθωμ. Κομιτάτου μεταφρασθέντι καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ δημοσιεύθητι ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων ἐφημερίδων, ἐν τῷ ὁποίῳ προγράμματι ἀναπτύσσονται αἱ αἰχμαὶ καὶ θεωρίαι, αἵτινες, μετατρέπομεναι εἰς νόμους διὰ τῆς ὑποβολῆς καὶ κυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, θὰ ἐπιζητηθῇ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τοῦ συσταγματικοῦ πολιτεύματος.

Ἴδου τί ἀναγράφεται ἐπὶ λέξει ἐν τῷ προγράμματι τούτῳ.

Ἀρθρ. 18. «Πᾶσαι αἱ σχολαὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας. Θὰ ἰδρυθῶσι μικταὶ δημόσιαι σχολαὶ πρὸς διὰδοξιν τῆς παιδείας καὶ ἐνιαίας ἐκπαιδεύσεως διὰ πάντας τοὺς Ὁθωμανοὺς ὑπηκόους. Ἡ διδασκαλία ἐν τε τῇ μητρικῇ γλώσσῃ καὶ ἐν τῇ τουρκικῇ εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς πάσας τὰς προκαταρκτικὰς σχολὰς. Θὰ ἰδρυθῶσι διδασκαλεῖα. Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων θὰ γίνῃται ἐπὶ τῇ βάσει σχετικοῦ κανονισμοῦ. Πρὸς πλουτολογικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας θὰ ἰδρυθῶσι γεωργικαὶ, βιομηχανικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ σχολαί.»

Καὶ λοιπὸν, ἐξ ὅλων τούτων συνάγονται, σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως, αἱ ἀπέναντι τῶν λοιπῶν θνῶν τῶν ἐν τῷ Κράτει διαθέσεις καὶ προθέσεις

μερίδος—εὐτυχῶς—πλὴν οὐχ ἀσημάντου τῶν Νεοτούρκων, τῶν ὁποίων διαθέσεων καὶ προθέσεων ὁ ἀκριβέστατος καὶ ἐκφραστικώτατος χαρακτηρισμὸς εἶναι «**Παντουρκισμός**». Καθόσον, τὰ σχέδια ταῦτα, κατατείνουσιν, ἀνευ περιστροφῶν, εἰς τὴν ριζικὴν ἀποκοπὴν πάσης ἐθνικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων λαῶν, διὰ βαθμιαίας ἀλλοιώσεως, διαφθορᾶς καὶ ἐπὶ τέλους στραγγαλισμοῦ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῆς νέας γενεᾶς· οὕτως ὥστε, σὺν τῷ χρόνῳ, νὰ ἐπιτευχθῇ, κατὰ τοὺς θιασώτας τῶν τοιούτων σωδινιστικῶν θεωριῶν, ἡ ζύμωσις καὶ διάπλασις ἐν τῷ Ὁθωμανικῷ Κράτει ἐνὸς ἔθνους, τοῦ Ὁθωμανικοῦ, τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν λαλοῦντος καὶ τουρκικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν ἔχοντος· μετὰ μόνης τῆς διαφθορᾶς ὅτι τὸ Ὁθωμανικὸν τοῦτο ἔθνος θὰ ᾖ διψυγὲς ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως, καὶ ὁ μὲν τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὁ μουσουλμανικὸς, θὰ φοιτᾷ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων εἰς τὸ τέμενος, ὁ δὲ ἕτερος, ὁ χριστιανικὸς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ταῦτα προκινεῖται, διὰ τοιοῦτον φωνὴν ἀφιέντα, αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἄλλως τε, δὲν ἐδημοσιεύθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ γνώμη Τούρκου συμπολίτου ὅτι οἱ μικρασιάται χριστιανοὶ, ἐπειδὴ εἰσὶ τουρκόφωνοι, ἔχουσι μᾶλλον ἀνεπτυγμένα καὶ ἐδραῖα ταῖσθήματα τῆς πρὸς τὸ Κράτος πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως;

Ταῦτα γράφοντες δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως νὰ διατυπώσωμεν, ἀμέσως, τὴν βαρυτάτην καὶ σοβαρωτάτην κατηγορίαν ὅτι ἡ πεφωτισμένη πλειοψηφία τῶν νεοτούρκων, καθὼς καὶ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων, ἀσπάζεται καὶ υἱοθετεῖ τὰς τοιαύτας παραδοξολογίας. Ἀπόδειξις τοῦτου αἱ ἐν τῷ ἀτμοσφαιρῷ δηλώσεις τοῦ πρίγκιπος Σαμπαχεδὶν πρὸς τοὺς προσαγορευόντας αὐτὸν Ἑλλήνας εἰπόντος: «καὶ ποῖος λοιπὸν ἐπεβουλεύθη ποτὲ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ προνόμια τοῦ ἔθνους ὑμῶν; εἴμεθα ὁπαδοὶ τῆς ἀποκέντρώσεως καὶ ἔχομεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας τὸν σεβασμὸν τῆς τε γλώσσῃς ὑμῶν καὶ τῶν προνομίων τοῦ ὑμετέρου Πατριαρχείου, καὶ οὐκ ἀποκαλῶ νὰ διερμηνεύσῃτε εἰς τοὺς ὁμογενεῖς σας τὴν θέλησίν μου ταύτην.» Οὕτε δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ἀπὸ τοῦδε, ὅτι καὶ οἱ σωδινισταὶ ἐπὶ βουλεύονται καὶ μελετῶσι, καὶ διὰ λελογισμένως, ἐξ ὑστεροβουλίας καταχθονίου, τὴν γενικὴν ἰσοπέδωσιν — τὴν

ἰσοδύναμον πρὸς ἐξόντων διὰ στραγγαλισμοῦ— τῶν ἐν τῷ Κράτει χριστιανικῶν, ἡκάλλιον, τῶν μὴ τουρκικῆς καταγωγῆς ἐθνῶν καθόσον φρονοῦμεν ὅτι κάλλιστα γινώσκουσι καὶ ἀντιλαμβάνονται οἱ Νεότουρκοι ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ αὐτοὺς πολιτικῇ διορατικότητι καὶ συνέσει, ὅτι οὔτε ἡ στοιχειώδης δικαιοσύνη, οὔτε ἡ συνταγματικὴ ἰσοπολιτεία, οὔτε ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ζῶμεν, οὔτε ἡ ἐσωτερικὴ καὶ διεθνὴς πολιτικὴ κατάστασις, οὔτε ἡ γεωγραφικὴ ἡμῶν θέσις, ἐπιτρέπουσι τοιαῦτα πειράματα, κἂν ἔτι ὑπῆρχεν ἡ πρὸς τοῦτο ἐκ μέρους τινῶν ἀμβλυωπούντων διάθεσις. Τούτων ἀπάντων ἔνεκεν, προτιμῶμεν μᾶλλον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰς ἀνελευθέρους ταύτας θεωρίας, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ θὰ μετέτρεπε τὸν συνταγματικὸν χάρτην εἰς σάββανον πρὸς κήδουσιν καὶ ἐνταφιασμὸν τῶν ἐν τῷ Κράτει ἐθνῶν, ἐνέπνευσεν, εἰς τοὺς θιασώστας αὐτῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἀπαράσκευον καὶ ἀμελέτητον τοῦτων πρὸς τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα ἀκανθώδη προβλήματα τὰ δημιουργηθέντα ὑπὸ τῆς αἰφνιδίας μεταπολιτεύσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ παραξυσμὸς τῆς κακῶς ἐννοουμένης φιλοπατρίας, ὁ ἐξοθὼν αὐτοὺς ὅπως, ἀντὶ πάσης θυσίας καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἄλλων, καταστήσωσιν ὅσον ἔνεστι κραταιότεραν καὶ ἐπιβλητικωτέραν τὴν ἐν τῷ κράτει ὑπέροχον θέσιν τῆς κρατοῦσης τουρκικῆς φυλῆς.

Τῶν δύο τούτων καιρίων ἐλλείψεων, τοῦ ἀπαρασκευάστου δηλονότι, καὶ τοῦ σωδινισμοῦ τῆς φιλοπατρίας, κατέχομεν πλεῖστα ἄχρι τοῦδε τεκμήρια. Πρώτιστον τούτων εἶναι οἱ περὶ βουλευτικῶν καὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐν ἄκρᾳ σπουδῇ καὶ ἄνευ ἀναθεωρήσεως τεθέντες εἰς ἐφαρμογὴν παλαιοὶ νόμοι, τῶν ὁποίων τὰς πολλὰς καὶ οὐσιώδεστάς ἐλλείψεις καὶ τὰ ἐκ τούτων σωδαρώτατα ἀτοπήματα καὶ ἀδικήματα εἰς βάρος τῶν λοιπῶν λαῶν ἤρξαντο, ἥδη γινόμενα κατάφωρα, ἀποδήσκονται δὲ ἀσυγκρίτως ἐπαισθητότερα καὶ καταφανέστερα ἐν προσεχεῖ μέλλοντι. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν ἥδη ἱκανὰ συγκεκριμένα γεγονότα, ἀλλ' ἀποφεύγωμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἔτερον ἐκφραστικὸν τεκμήριον ἀποτελεῖ τὸ περὶ καταργήσεως τῆς κυριακῆς ἡμέρας ἐν τοῖς δικαστηρίοις διάταγμα τοῦ Ἰπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Θρησκευμάτων, δι' οὗ τοῦτο τίθησι πρὸ τῶν χριστιανῶν διαδίκων καὶ δικαστῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων τὸ δίλημ-

μα ἢ νὰ παραβιάσῃ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας τῶν, ἀμαρτάνοντες, ἢ νὰ ἴδωσι καταστρεφόμενα τὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων συμφέροντα αὐτῶν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν θέσεών των. Δὲν ἐπεκτεινόμεθα περισσότερο ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, καθόσον θὰ ἐπανέλθωμεν εἰδικῶς ἐπ' αὐτοῦ.

Τρίτον ἐξ ἴσου χαρακτηριστικὸν τεκμήριον τῶν λεγομένων ἡμῶν, ἀποτελεῖ ὁ μονομερὴς καταρτισμὸς τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς πρωτεύουσας καθὼς καὶ τοῦ τῆς Παιδείας, ἐν οἷς τὸ ἐλληνικὸν στοιχεῖον—τὸ πολυαριθμότερον μετὰ τὸ τουρκικὸν ἐν τῷ Κράτει—λάμπει διὰ τῆς ἀπουσίας του, καθὼς καὶ ὁ συστηματικὸς ἀποκλεισμὸς τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τῶν δημοσίων θέσεων, συμπληρούμενος διὰ τῆς ἀπολύσεως καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπολυταρχίας παραμεινάντων σποραδικῶν τοιούτων.

Εἰς μείζονα ἐπίρρῳσιν ἐπέρχεται ἡ ἐν Μακεδονίᾳ, τῇδε κακεῖσε, λαβοῦσα χώραν ἀνάμιξις εἰς ζητήματα καθαρῶς θρησκευτικὰ καὶ δογματικά, διὰ τῆς πιέσεως τῆς ἐξασκηθείσης ἐπὶ τῶν μητροπολιτῶν καὶ κληρικῶν πρὸς συμμετοχὴν ἐν ἱεροτελεστείαις μετὰ Βουλγάρων σχισματικῶν ἢ καθηρημένων ρουμανιζόντων κληρικῶν. Οἱ πιέζοντες τοὺς ὀρθοδόξους μητροπολίτας καὶ κληρικούς Νεότουρκοι ἐξέλαβον ὅτι προῦκειτο περὶ καθαρῶς φυλετικῶν ἐρίδων, οὐδαμῶς ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι ἐπραττον μέγιστον ἀτόπημα ἐκβιασμοῦ συνειδήσεων, ἀξιοῦντες ὅπως ὀρθόδοξοι κληρικοὶ καταπατήσωσιν οὐσιώδεις δογματικὰς καὶ κανονικὰς διατάξεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τιμωρούσης δι' αὐστηρῶν ποινῶν τοὺς παραβάτας τούτων.

Τὰ πρόχειρα καὶ τοῖς πᾶσιν ἀντιληπτὰ ταῦτα παραδείγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιπροσθέτομεν τὰς πρὸς συντάκτην τῆς ρουμανικῆς ἐφημερίδος «Roumanie» δηλώσεις (ἂν πράγματι ἐποιήσατο ταύτας) τοῦ προέδρου τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπείας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κομιτάτου χαρακτηρίσαντος μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιπολαιότητος—καταπροδούσης βαθυτάτην ἀγνοίαν τῶν πραγμάτων—τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ δίκαια τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους (τὰ ταυτόσημα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ἐθνῶν τῶν ἐν τῷ Κράτει), ἐφ' ὧν δικαίων ἐδράζεται ἡ ὅλη ὑπόστασις τοῦ ὡς «κληροκρατικὸν δεσποτισμὸν», ἀρκοῦσιν εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν, ὅτι ἐκ μὴ ἐπαρ-

κοὺς μελέτης καὶ σταθμίσεως τῶν πραγμάτων, προέκυψαν καὶ αἱ περὶ ἐνιαίας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Κράτει διατυπωθεῖσαι σκέψεις καὶ θεωρίαι ἐνίων ἐκ τῶν Νεοτούρκων. Διὰ ταῦτα, ἔργον ὑψίστης φιλοπατρίας καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους φρονοῦμεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν, διαφωτίζοντες τοὺς ὑπὸ τοιούτων ἰδεῶν βαυκαλιζομένους, ὅπως ἀνακοπῇ ἐγκαίρως καὶ ἀποσκορακισθῇ πᾶσα φορὰ καὶ ἐξώθησις ἐπὶ τοῦ ἀκροσφαλεστάτου τούτου καὶ ὀλισθηροτάτου ἐδάφους, καθόσον, πᾶσα τοιαύτη, δὲν λέγομεν ἐφαρμογὴν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπόπειρα ἐφαρμογῆς τῶν τοιούτων θεωριῶν, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς θὰ ματαιώσῃ τὴν σύμπραξιν καὶ συνεργασίαν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, τὴν ὁποίαν συνεργασίαν ἐν πᾶσι πρόσφατον ἄρθρον τῆς μέγα σημαίνουσας βερολινείου «Ἀλγκεμῆιν Ζάιτουνγκ» (Allgemeine Zeitung) συνιστᾷ θερμότητα, «καθόσον, λέγει, ἐκ ταύτης ἀσφαλῶς ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον καὶ ἡ πρόοδος τῆς Αὐτοκρατορίας», εἶναι ἱκανὴ ἀφ' ἑτέρου ἵνα προκαλέσῃ ἀναστάτῳσιν ὑπερ-αρκοῦσαν ὅπως θέσῃ τὰ πάντα ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς καὶ ἐπικρεμάσῃ τῷ Κράτει τοὺς μεγίστους τῶν κινδύνων.

Τὴν διαφώτισιν δὲ ταύτην θέλομεν πράξει ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

ΔΙΟΠΡΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΥΛΑΙ

Γ.

Συνεχίζομεν ὧδε τὸν κατάλογον τῶν βουλγαρικῶν βαιοπραγιῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, πρὸ τινων ἡμερῶν ἀφίκετο εἰς Γραδομπορίον ἑνοπλος νέος τις Βούλγαρος κατὰ γόμην ἐκ Νεοχωρούδας, ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσας ἐν τῇ συμμορίᾳ τοῦ βοεβόδα Ἀποστόλ. Οὗτος, ὅμω καὶ τῇ ἀφίξει ἐκ Σοφίης τοῦ γνωστοῦ ἐνθέρμου πράκτορος τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου Σταύρου ἐκ Νεοχωρούδας, καὶ τῇ εἰτηγήσει αὐτοῦ, ἤρξατο περιφερόμενος μετὰ τριῶν ἄλλων, πιέζων τοὺς Ἕλληνας χωρικοὺς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ σχίσμα. Ἐσχάτως δὲ, κατὰ τὴν γενομένην ἐγγράφην τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἐξηνάγκιζέ τινας νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς Βούλγαροι παρὰ τὴν θέλησιν τῶν.

Οἱ μουχταροδημογέροντες τῆς Νεοχωρούδας, χάριν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀτόμων, κατήγγειλαν τὸ γεγονός πρὸς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, τῇ δὲ 13 αὐγούστου διαταχθεὶς μετέβη ἐπὶ

τόπου ὃ ἐν Γραδομπορίῳ τοκούσης τῆς χωροφυλακῆς μετ' ἀποσπάσματος. Ἀλλὰ ὁ ρηθεὶς νέος ἐτρέπη τὴν εἰς τὰ ὄρη ἄγουσαν ἑνοπλος· ἐπὶ τέλους ἐγνώσθη τὸ κρυφύγετόν του ὅπου παρέμεινε μετὰ τριῶν ἄλλων ὁμογενῶν του καὶ προσκληθεὶς νὰ παραδοθῇ ἡρνήθη· οἱ οἱ χωροφύλακες προέβησαν εἰς τὴν σύλληψίν του, οὗτος δὲ ἐξαγαγὼν ξιφολόγχην ἐπλήγωσε τὸν τοκούσῃν συλληφθεὶς δὲ καὶ ἀποπλισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὰς φυλακὰς διὰ τὰ περιττέρω.

Ἡ δρᾶσις τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων καὶ ἡ ἐπανάληψις τῶν βαιοπραγιῶν τῶν ἀρχίζει νὰ προσλαμβάνῃ ἀνησυχητικὰς διαστάσεις. Ἐν τοῖς χωρίοις Νεβόλιανη, Κριπεστίνη, Δαγκένι, Πεποσνίτζα, Κατωκοτόρι, Νεριτὺμ, Μπάλτζι καὶ Ζηλόβφ, καθὼς καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Φλωρίνης, οἱ Βούλγαροι κατέλαβον διὰ τῆς βίας τοὺς ἑλληνικοὺς νομούς. Ζωηρὰ ἐξέαψις πνευμάτων ἐπικρατεῖ μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων. Ἡ στάσις τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν κομιτάτων αὐτῶν ἐμπνέουν μεγάλην δυσπιστίαν. Ὁ βελῆς Μοναστηρίου, συνεπεῖς συλλαλητηρίου τῶν κατοίκων, γενομένου τῇ 16 Αὐγούστου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐτοιχοκόλλησεν ἀπόφασιν δηλοῦσαν ὅτι οἱ λαβόντες ὅπλα διὰ νὰ ὑποκινήσουν ταραχὰς ἐν τοῖς χωρίοις θὰ θεωρηθῶν ὡς λησται καὶ ὡς τοιοῦτοι θὰ τιμωρηθῶσι.

Ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀρπαγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ νοῦ Κιρτσόβου, ἐκ νέου ἀπεπειράθησαν οὗτοι νὰ ἀρπάξωσι τὰς εἰς τὸ χωρίον Κίρκλινον ἑλληνικὰς ἐκκλησίας. Μεταβάντες τὴν ἐσπέραν τῆς 5ης αὐγούστου ἤνοιξαν ταύτας βιαιῶς καὶ ἐλειτούργησαν διὰ βουλγαρικῶν ἱερέων κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τὰς παρὰστάσεις τοῦ ἐπισκόπου Πέτρου Αἰμιλιανοῦ, αἱ Ἀρχαὶ ἔσπευσαν καὶ ἀπέβηλον ἐκ νέου τοὺς Βουλγάρους, ἐκλείσαν δὲ τὰς ἐκκλησίας καὶ παρέδωκαν τὰς κλεῖδας εἰς τὸν ἐπίσκοπον κ. Αἰμιλιανόν.

Εἰς τὸ χωρίον Πέτροβον τῶν Γενιτσῶν, τῇ 22 αὐγούστου, ἀπειλητικῶς παρήγγειλεν ὁ Ἀποστόλ εἰς τοὺς κατοίκους νὰ δηλώσωσι τὰ χίιστα πόσοι ἐξ αὐτῶν εἶναι Βούλγαροι καὶ πόσοι Ἕλληνες. Τὸ Πέτροβον ἀποτελεῖται ὑπὸ πληθυσμοῦ ἀκραιφνῶς ἑλληνικοῦ.

Οὐδέποτε ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα μετέβη ἐκεῖ πρὸς ἀναπτέρωσιν τοῦ φρονήματος. Οὐδεὶς δὲ τῶν κατοίκων εἶναι Βούλγαρος. Ἀλλαχοῦ οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποβάλλουν τοὺς Ἕλληνας εἰς ἐπαχθῆ φο-

ρολογίαν. Ἀπειλοῦν καὶ πιέζουν αὐτοὺς παντοιοτρόπως ἵνα προσηρῶσιν εἰς τὴν Ἐξοχίαν.

Οἱ Βούλγαροι εἰσάγουν ὅπλα καὶ πολεμοφόδια εἰς τὴν Μακεδονίαν διὰ τῆς μονῆς τοῦ Ρίλου κατὰ χιλιάδας, ἐξασκοῦν δὲ τὸν πληθυσμὸν τῆς βορείου Μακεδονίας εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ἐπαναληπτικῶν ὅπλων. Βεβαιοῦται ἐπίσης, ἐξ ἀσφαλεστάτης πηγῆς, ὅτι συμπλοκὴ συμβῆσα πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰ τουρκοβουλγαρικὰ σύνορα, αἰτίαν εἶχεν ἀπόπειραν τῶν Βουλγάρων ὅπως διαλάβουν τὰς τουρκικὰς φυλακὰς καὶ εἰσαγάγουν ὅπλα, εἶναι δὲ ψευδὲς τὸ ἀνκοινωθὲν ὅτι ἡ συμπλοκὴ ὀφείλεται εἰς διάβητιν ποιμένος ἀνευ ἀδείας.

Ἐγκατάστασις 5000 Βουλγάρων. Αὐθεντικὴ καὶ ἐπίσημοι πληροφορίαι ἐγγυώμεναι τὴν ἀλήθειαν καὶ πραγματικότητά, ἀγγέλλουσι τὴν ὅσον οὖν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐγκατάστασιν 5000 Βουλγάρων ἐκ Βουλγαρίας, ἀνελώμασι τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, πρὸς τοῦτο δὲ ἀνεγράφη κονδύλιον σεβαστὸν παρ' αὐτῆς, ἐκ τοῦ ὁποίου μέρος μὲν θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τὴν ρηθείσαν ἐγκατάστασιν, μέρος δὲ πρὸς πλήρωσιν θυλακίων κενῶν.

Σχετικῶς πρὸς τὴν εἴδησιν ταύτην ἀγγέλλεται ἐκ Φιλιππουπόλεως ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις παρέσχεν εἰς τοὺς Μακεδόνας ὅλους τὰ ἔξοδα τῆς μέχρι Μακεδονίας ἐπιστροφῆς καὶ τῆς αὐτοῖς ἐγκαταστάσεώς των. Ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν ἀνεχώρησαν ἤδη. Μερικοὶ ὅμως καὶ ἀφοῦ τοῖς ἐμετρήθη τὸ χρῆμα δὲν ἠνύουν νὰ τὸ κουνήσουν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀστυνομία ὅλους αὐτοὺς διὰ τῆς βίας τοὺς μετέφερεν εἰς τὰ σύνορα καὶ ἐκεῖ τοὺς ἀπέλυσε, μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ἐπνέλθουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, θὰ φυλακισθῶσιν ὡς κοινοὶ ἐγκληματίαι. Μεταξὺ τῶν ἀρνούμενων νὰ μεταβῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν εἶνε καὶ ὁ γνωστός συντάκτης τῶν «Βαλκανικῶν νέων» Νέστορ Ἰβάνωφ. Αὐτοῦ ὅμως ἡ ἀρνήσις ἐξηγεῖται. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ δίδει 10 ναπολεόνια τὸν μῆνα, ἐνῶ αὐτὸς ζητεῖ 20. Ὁ πατριωτισμὸς, βλέπετε, εἰς τὴν Βουλγαρίαν πληρόνεται καὶ ἔχει διατιμήσεις.

Πολλοὶ Βούλγαροι «πατριῶται» ἐτοιμάζουν συλλαλητήριον κατὰ τῶν Μακεδόνων ἐκεῖνων ὅσοι ἀρνοῦνται νὰ μεταβῶσιν εἰς Μακεδονίαν. Εἰς τὸ συλλαλητήριον θὰ γίνῃ σκέψις περὶ τῶν μέτρων καὶ τῆς διαγωγῆς, ἣν δεόν νὰ τηρήσουν οἱ Βούλγαροι ἐναντι τῶν προδοτῶν τούτων κατ' αὐτοὺς καὶ ἀρνησιπατρίδων.

Καὶ ἐκ Σόφιας ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Μακεδόνες αὐτοὶ φέρουν μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀρ-

νούμενοι νὰ ἐγκταλείψωσι τὰς προσοδοφόρους θέσεις των καὶ νὰ ἀνταλλάξωσι τὸν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ ἀνετονβίον των μὲ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικὴν των ἀποστολήν. Ἡ ἀθυμία τῶν Μακεδόνων εἶνε μεγάλη, ὅπου ἐπικυροῦται τὸ γνωστὸν: Κὲ ντάβας πὰρι κὲ στάβαμ Μπόλγκαριν. (Ἄν μὲ δίδῃς χρήματα γίνομαι Βούλγαρος.)

Εἰς τὸ χωρίον Ροκοτίνο, πλησίον τοῦ Μεγαρόβου τοῦ Μοναστηρίου, πρὸς τὸ ἐσπέρως μετέβησαν δύο Βούλγαροι ἱερεῖς μετὰ δύο διδασκάλων καὶ ἄλλων ὀπλιτῶν καὶ προσεπάθησαν νὰ προσηλυτίσουν τοὺς κατοίκους. Εἰδοποιηθεὶς ὅμως παρὰ τῶν χωρικῶν ὁ στρατὸς, μετέβη ἐπὶ τόπου μετὰ τινων τῶν προκρίτων Μεγαρόβου, καὶ, εὐρόντες τοιοῦτοτρόπως ἄσπλον οἱ δυστυχεῖς χωρικοί, ἐδήλωσαν τὴν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ἐμμονὴν των, ἀποπεμφθέντων παρὰ τοῦ στρατοῦ τῶν αἰσχρῶν, κακοποιῶν βουλγαροκομιτζήδων.

Ὅπαιοι τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ ἐλληνικῆς συμμορίας καταθεσάσης τὰ ὅπλα ἅμα τῇ ἀνκηρύξει τοῦ Συντάγματος, Ἰωάννου Λαγκαδά, μεταβαίνοντος μετὰ δύο ὁπαδῶν του καὶ τινος τούριου λοχίου εἰς τὴν καμὸπελιν Ρέσνα, ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου. Ὁ Ἕλλην ἀρχηγὸς διέφυγε τὸν πυροβολισμὸν, ἀλλ' εἰς τῶν ὁπαδῶν του ἐτραυματίσθη. Τὸ κακούργημα γνωστὸν εἰς Μοναστήριον καὶ τὰς πλησιοχώρους πόλεις προὔξεν ἡσυχίαν συγκίνησιν εἰς τοὺς ἐλληνικοὺς πληθυσμούς.

Νεωτέρως δὲ ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλεται, ὅτι αἱ τουρκικαὶ Ἀρχαὶ προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν 3 Βουλγάρων, ἐκ τῶν ἐπιτεθέντων ἐνόπλιως κατὰ τοῦ καταθέσαντος τὰ ὅπλα Ἑλλήνος ὀπλαρχηγοῦ Ἰωάννου Λαγκαδά καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, ἐξ ὧν εἰς ἐπληρώθη. Ὁ Ἕλλην ὀπλαρχηγὸς μετέβαινε εἰς τὸ χωρίον Ρέσνα, τοῦ διαμερίσματος Μοναστηρίου, ὅπως κηρύξῃ τὴν ἀδελφοποίησιν. Ἡ δραστηριὰ αὕτη ἐνέργεια τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν παρήγαγε παρὰ τῷ ἐλληνικῷ πληθυσμῷ τοῦ διαμερίσματος μεγάλην εὐχαρίστησιν.

Ἐν Γενίτσοις, κακούργος ὀνόματι Πέντσο, ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἐξελθὼν ἐσχάτως, συνεπέα τῆς ἀμνηστίας, συλλαβὼν τὸν ὁμογενῆ Παπᾶ Ἀργύριον, ἐν μέσῃ ὁδῷ, ἠπειλήσεν αὐτὸν ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἐξοχίαν καὶ δὲν παύσῃ ἱερούργων ἐλληνιστί, θὰ τοῦ βγάλῃ τὰ γένη, ἐκστομίζων συνάμα καὶ διαφόρους ὕβρεις κατὰ τοῦ δυστυχοῦς ἱερέως. Μὴ ἀρκεσθεὶς ὅμως μόνον εἰς τὰ ἀνωτέρω, ὁ

πολὺς Πέντσο μετέβη καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁμογενοῦς κ. Χρήστου Γκαλίτση, τὸν ὁποῖον ἠπειλῆσε ὅτι, ἂν δὲν δώσῃ αὐτῷ ἐν ἐφίππιον, θά τοῦ σπάσῃ τὰ κόκκαλα.

Ἐπίσης δὲ καὶ εἰς ἕτερον ὁμογενῆ ὀνόματι Γεώργιον Βαρελᾶν μεταβάς, ἐζήτησε καὶ παρ' αὐτοῦ χρήματα, ἐπειπὼν αὐτῷ ὅτι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θά καύσῃ τὴν οἰκίαν του. Τὴν αὐτὴν διαγωγὴν ἐπέδειξεν καὶ πρὸς πολλοὺς ἄλλους. Οἱ ἀνωτέρω, συνεπεῖχ τῶν ἀπειλῶν τούτων, μεταβάλλαντες κατέθηκαν τὰ πάντα εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ὧν ἕνεκα καὶ ἐφυλακίσθη ὁ πολὺς οὗτος Πέντσο, ὅστις ὁμῶς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ φυλακῇ διαμένων δὲν ἔπαυσεν ἐξυβρίζων πάντας τοὺς ἐκείθεν διαβλίνοντας Ἕλληνας τε καὶ Ὀθωμανοὺς, καυχόμενος δὲ συνάμα ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἐν Γενιτσῶν θά ἐγκαταστήσῃ τὴν λαμπρότητον. Ἐν ᾧ δὲ πάντες οἱ παθόντες τε καὶ μὴ ἀνέμενον τὴν δικαίαν τιμωρίαν τοῦ τέρατος τούτου, πρὸς περὶ ἀπειλημάτων τῶν ἄλλων τοιούτων κηκούργων, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, ἐκλαβὼν τὸν Πέντσο ἀθῶον ὡς περιστερὰν καὶ πρὶν ἢ προβῇ εἰς ἀντιδικίαν, ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον αὐτὸν καὶ ὅλως ἀτιμώρητον.

Ἡ τοιαύτη διαγωγή τοῦ κ. Εἰσαγγελεως ἐξηρέθησε τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων. Καὶ οὕτω, Ὀθωμανοὶ τε καὶ Ἕλληνες, ἐν σώματι μεταβάλλαντες διεμυρνήθησαν ἐνώπιον τοῦ Ἐνδ. Καὶ μακάρι ἐπιζητήσαντες συνάμα καὶ τὴν ἄμεσον ἐκ Γενιτσῶν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἐν λόγῳ Πέντσου ὡς ταραχοποιῶ.

Δηλώσαντος ὁμῶς τοῦ Ἐνδ. Καὶ μακάρι ὅτι οὐδὲν γνωρίζει περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης καὶ ὅτι ἕνεκα 20 ἀτόμων δὲν δύναται νὰ κακοποιήσῃ ἕνα ἄτομον, συνεκροτήθη συλλαλητήριον ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατ' ὁ ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς :

Νὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ἀνευ ἀντιρρήσεως.

α') Ἡ ἐξορία τοῦ Πέντσου ἐκ Γενιτσῶν.

β') Ἡ νόμιμος τιμωρία τοῦ κ. Εἰσαγγελεως ὡς μὴ ἐπιτελέσαντος τὸ καθήκον του, ὡς ἔπρεπε καὶ

γ') Ὅπως διὰ τηλεγραφήματος εἰδοποιηθῇ τὸ Ὀθωμανικὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ Κομιτάτον πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεύνων.

Εὐχῆς ἔργον ὁμῶς θά ἦτο, ἐὰν ὁ Ἀποστόλ βοεβόδας, ἀντὶ νὰ κατοικήσῃ εἰς Γενιτσά, ἐνθα τυγχάνει ὅλως ξένος, ἀπεμακρύνετο ἐκείθεν ὑπὸ τῆς «Π. καὶ Ε. Ε.» εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα, ἵνα μὴ κατ' ἐκείτην διατράττει τὰ πνεύματα καὶ περὶ σπλάχνων οὕτω μάρτυρες ἐκτρόπων σκηνῶν.

Ἐκ Σκράντα Ἐκκλησιῶν τῆς Θράκης πληροφοροῦσιν ὅτι ἡ ἐκεῖ κατὰστάσις κατ' ἐνότησιν ἀκροσφαιεστάτη. Οἱ ἀπολυθέντες ἐκ τῶν φυλακῶν Βούλγαροι, καθὼς καὶ οἱ ἐκ Βουλγαρίας πρόσφυγες, ἐξοπλισθέντες ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄρη.

Τὰ χωρία ὅλα κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ, οὐδεὶς δὲ χωρὶς τολμᾶ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὰ ἔργα του· ὅλοι περήμενον ἄεργοι ἐντὸς τῶν χωρίων τῶν φοβούμενοι, ὁ στρατὸς ἀπεσύρθη, οἱ κάτοικοι εἶνε ἄοπλοι, ἐγκαταλειμμένοι εἰς τὴν τύχην των. Ἐκ Σκεπαστοῦ, ἐκ Σκρικοβίου, ἐκ Κρυονέρου, γράφουσιν ὅτι οἱ Βούλγαροι ἀπειλοῦν νὰ πυρπολήσουν τὰ χωρία των, ὡς ἐκ τούτου δὲ οἱ κάτοικοι διατελοῦν ἐντρομοί. Τὰ κακουργήματα τῶν Βουλγάρων ὁλονέν πολλαπλασιάζονται.

Τὴν 2)ην παρελθόντος ἐφόνευσαν τὸν Γεώργιον Ξενίδην ἐκ Σκρικοβίου μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ χωρίου του. Τὸν ἐπυροβόλησαν μετὰ μολύβδιν, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπέθανεν ἀμέσως, ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν του διὰ μαχαίρας. Τὸ θῦμα ἦτο ἡλικίας 25 ἐτῶν καὶ ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καρβουνσεμπόρου. Ἡ κηδεία του ἐγένετο μεγαλοπρεπείστατη.

Ἐκ Βουνάρ Χισσάρ ἀπήγαγον τὸν Μιχαὴλ Στοιγιάννου, τὸν ἀπέλευσαν δὲ τότε μόνον, ἀφοῦ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ ὡς λύτρα διακοσίους λίρας.

Ἐξώθεν τοῦ Σκεπαστοῦ τῇ 4 Αὐγούστου ἐπυροβόλησαν ἐναντίον στρατιώτου εὐτυχῶς ἀκινδύνως.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κοφτσά, ἐλήστευσαν Ὀθωμανοὺς χωρικοὺς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη ἐγίναν διαφορὰ κακουργήματα· ὑπολογίζονται εἰς εἴκοσι τὰ περιφερόμενα ἀνὰ τὸ τμήμα τοῦτο Βουλγαρικὰ σώματα.

Τὸ σπουδαιότερον εἶνε ὅτι χθὲς συνέλαβον δύο ἀξιωματικούς τοῦ 79ου συντάγματος ἐρχομένους ἐκ Τυρνόβου εἰς 40 Ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐλήστευσαν. Ἡ συμμορία ἀπετελείτο ἀπὸ τέσσαρς Βουλγάρους ὀπλισμένους μετὰ ῥωσικὰ ὅπλα. Τὰ ληστευθέντα εἶνε δώδεκα λίραι, δύο ὥρολόγια μετὰ τὰς ἀλύσεις καὶ ἐν τηλεσκοπίον.

Ἄλλο σῶμα συνέλαβεν ἄλλον Ὀθωμανόν, ἐν ἄλλῳ σῶμα ἀγροφύλακα, τοῦ ὁποῖου ἠθέλησαν νὰ κόψουν τὴν κεφαλὴν ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς Ἕλληνα. Ἀποδειχθέντος ὁμῶς ὅτι ἦτο Τούρκος, τοῦ ἐχάρισαν τὴν ζωὴν.

Ἰδοὺ καὶ τὸ σπουδαιότερον καὶ λυπηρότερον ὅλων: Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐσπέρας οἱ Βούλγαροι τοῦ Κουγιούν Δερῆ, χωρίου ἀπέχοντος δύο ὥρας ἐντεῦθεν, περὶ ὥραν 5ην τῆς νυκτὸς ἐσήμαναν τὸν κώδωνα τῆς ἐκκλησίας καὶ ἤρχισαν νὰ πυρπολοῦν εἰς τὸν ἄερα, συνήχθησαν ὅλοι, ἔθραυσαν τὴν θύραν τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ λειτουργήσουν. Ἀμέ-

σως εἰδοποιήθη ὁ ὀρθόδοξος Μητροπολίτης, ὅστις ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐν λόγῳ χωρίον μετὰ τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ 40 Ἐκκλησιῶν διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ πράγματος.

Ἐν Μοναστηρίῳ οἱ Βούλγαροι κατήγγειλαν ψευδῶς εἰς τὸ Ὄθωμ. Κομιτᾶτον ὅτι ἑλληνικὴ συμμορία κατέσφαξε 4 Βουλγάρους ἐν τῷ χωρίῳ Βρότ, διὸ καὶ ἀπεστάλη ἀντικριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτισθεῖσα ἐκ τοῦ ἀνκριτοῦ, τοῦ Ἀλᾶ Βέη, καὶ δύο ἀντιπροσώπων Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρου, οἵτινες μετὰ βίας εἰς Βρότ, οὐ μόνον ἐξηκρίβωσαν τὸ πᾶντὴ ἀνυπόστατον τῆς κατὰγγελίας, ἀλλ' ἐγνώσθη ἅμα ὅτι ὁ λήσταρχος Κόλε καὶ ἡ συμμορία του μετέβησαν αὐθημερὸν ἐξ ἄλλων ἑλλην. χωρίων εἰς Βρότ καὶ προέτρεψαν αὐτοὺς νὰ ἀποστρέψωσι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀλλ' αὐτοὶ ἐστρεψαν αὐτοὺς τὰ νῶτα. Ἡ μεταβᾶσα ἐκεῖσε ἀντικριτικὴ ἐπιτροπὴ ἔμαθε παρ' αὐτοῦ ὅτι τὸ ἐν Μοναστηρίῳ εἰσέτι ἐδρεῖον βουλγαρικὸν Κομιτᾶτον ἐγγράτως διέταξεν αὐτὸν — ἐπέδειξε δὲ καὶ ἐπέδωκε τῷ ἀνκριτῇ τὴν ἐγγράφον διαταγὴν — νὰ περιέλθῃ τὸ τμήμα τοῦ Μοριχόβου καὶ νὰ πιέσῃ τὰ χωρία εἰς ἀποσκίρτησιν ἀπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Τῶν Βουλγάρων κατὰλαβόντων τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου Κλαμπουτζιτς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Μοναστηρίου, ὅπου ὁ ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος εἶχε λειτουργήσει τὴν προτερίαν, ἐπενέβησαν τὰ στρατεύματα καὶ ἐξεδίωξαν αὐτοὺς 5,000 Ἑλλήνων τοῦ Μοναστηρίου ἐν συλλαλητηρίῳ ἀπεδέχοντο ψήφισμα, δι' οὗ διαμαρτύρονται παρὰ τῇ Ὑ. Πύλῃ, τῷ Κομιτᾶτῳ «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» παρὰ τῷ Οἰκ. Πατριρχείῳ κατὰ τῶν βουλγαρικῶν βιαιοπραγιῶν. Ἀντιπροσωπεύει ὑπέβαλε τὸ ψήφισμα αὐτὸ εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅστις ὑπέσχεθη τὴν δικήν τινος τοῦ καθεστώτος καὶ συνέστησεν ἡσυχίαν καὶ μετριοπάθειαν. Ὁ Διοικητὴς ἐτοιχοκώλλησε τὴν ἀπάντησιν του πρὸς κατεύνασιν τῶν πνευμάτων.

Ἰδοὺ καὶ τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα διαμαρτυρίας.

«Βούλγαροι κατὰχρησιν ποιούμενοι δοθείσης ἐλευθερίας Συντάγματος, ἐξακολουθοῦσι περιφερόμενοι ἔνοπλοι χωρία, πιέζοντες λαὸν πρὸς ἀποσκίρτησιν καὶ βία καταλαμβάνοντες Ἐκκλησίας. Διαμαρτυρούμενοι ἐντόνως κατὰ τοιαύτης αἰσχρᾶς βίας κατόπιν πανδήμου λαϊκῆς διαδηλώσεως ἐκλιπαροῦμεν ταχεῖαν ἐνέργειαν παρὰ

κεντρικῇ Κυβερνήσει πρὸς ἀποκατάστασιν τάξεως καὶ ἀποδόβησιν σοβαρῶν συνεπειῶν. Ἐπιτοπίως διεμαρτυρήθημεν δεόντως.

17 Αὐγούστου.

Ἑλληνικὴ Κοινότης Μοναστηρίου.

Καὶ ἡ ἐφημερὶς «Βῆμα» τῆς Ρώμης, ἡμειπίσημον ὄργανον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, ἥτις ἄλλοτε ἔπλεκε τὸ ἐγκώμιον τῶν Βουλγάρων, ἐδημοσίευε τελευτᾶς ὁλόκληρον φιλιππικὸν ἐναντίον αὐτῶν. «Ἐκ πολλῶν πηγῶν βεβαιούται, γράφει, ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν ἀφοπλίζονται καὶ ὅτι εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐπικυβώσωσι τὸν ἄγων τῶν δολοφονιῶν καὶ τῶν κακώσεων ἱερέων καὶ διδασκάλων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀποστολὴ τῶν Δυνάμεων εἶναι σαφῶς διαγεγραμμένη. Δὲν θὰ ἐπιτραπῇ τῇ Βουλγαρίᾳ κατ' οὐδέναι τρόπον καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐκδιᾶσῃ τὴν κατὰστασιν.»

Οἱ Βούλγαροι ὁμῶς ἐξκολουθοῦν τὸ ἀπείριστον ἔργον των.

Κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, συνήλθον πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν Σόφίᾳ εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν τὰ μέλη τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου, ἵνα ἀποφασίσωσι περὶ τῆς στάσεως τῶν κομιτατζήδων εἰς τὴν Μακεδονίαν. Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην, ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ κομιτάτου, παρέστησαν καὶ πλείστοι ἐξέχοντες πολιτευόμενοι. Μετὰ θορυβώδη συζήτησιν διαρκέσαν ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀπεφασίσθη ἵνα τὸ ζήτημα πρὸς τὸ παρὸν μείνῃ ἐκκερμῆς μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς. Ἐν τῷ μεταξύ ὁμῶς ἀπεφασίσθη ὅπως συστηθῇ εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ὀπλαρχηγούς ἵνα πάσῃ θυσίᾳ μείνωσιν εἰς τὰς θέσεις των.

Τὴν στάσιν ταύτην τῶν Βουλγάρων ἐπιβεβαιοῦσι καὶ πληροφορίες ἐκ Ρώμης, καθ' ἃς οἱ Βούλγαροι ἐξέδωκαν μυστικὴν ἔκθεσιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐπικρατοῦ Κομιτάτου, ἐν ᾗ καθορίζεται ἡ μέλλουσα ἐν Μακεδονίᾳ ἐνέργειά του:

«Ἡ Βουλγαρία — λέγει ἡ ἔκθεσις — πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ διατηροῦσα ζωηρὰς τὰς ἐθνικὰς βλέψεις ἐν Μακεδονίᾳ. Αἱ συμμορίαι δὲν πρέπει νὰ διαλυθῶν, ἀλλὰ νὰ μένουν ἀδρανεῖς ἐπὶ τῶν ὄρεων, ἑτοιμοὶ εἰς τὸ πρῶτον νεῦμα. Αἱ συμμορίαι ἔχουν ἤδη σκοπὸν νὰ διαδώτουν τὰς ιδέας τῆς ἐλευθερίας, νὰ ὑπερασπίζωσιν τὴν ζωὴν καὶ τὰ δίκαια τῶν Βουλγάρων ἐναντίον τῶν τουρκικῶν κακουργημάτων, καὶ νὰ φέρωσιν ἀντίδρασιν

εἰς τὰς ἑλληνικὰς καὶ σερβικὰς συμμορίας. Τὰ βουλγαρικά κομιτάτα εἶνε πεπεισμένα ὅτι ταχέως θ' ἀνγκασθοῦν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν τακτικὴν τῆς βίας, διότι τὸ κίνημα τῶν Νεοτούρκων δὲν θὰ ἐπιφέρῃ οὐδὲν ἀποτέλεσμα, ἐξ ὧν οἱ Βούλγαροι ζητοῦν».

Συναισθάνοντες ὅμως οἱ Βούλγαροι τὸ ἔδαφος κλονιζόμενον ὑπὸ τοῦ πόδα τῶν καὶ τὴν δημοσίαν ἐν Εὐρώπῃ γινόμενῃ δυσμενῶς στρεφόμενῃ κατ' αὐτῶν, ἀπεπειράθησαν, δι' ἡμεμισήμου ἀνακοινωθέντος εἰς τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα, νὰ διαψεύσωσιν ἢ δικαιολογήσωσιν τὰς περὶ βιαιοπραγιῶν καὶ ἀρπαγῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν εἰδήσεις.

Εὐτυχῶς περῆλθεν ὁ κενὸς τῶν βουλγαρικῶν ψευδολογιῶν. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν παραθέτομεν ὧδε περικοπὴν ἀρθροῦ τῆς «Βιενναῖας Γενικῆς Ἐφημερίδος» ἀριστοτεχνικῶς ἀνασκευαζούσης τὰς νέας βουλγαρικὰς ἐρεσχέλιας ὡς ἐξῆς :

... «Ἡ ἐξαπλωτικὴ πολιτικὴ τῶν νοτιοσλαβικῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου, οὔτε παρὰ τοῖς ἐν Μακεδονίᾳ ἑμπούλοις αὐτῶν εὐρίσκει πλέον ὑποστήριξιν. Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τῆς στενοχωρίας, εἰς ἣν περιῆλθον ἡ Βουλγαρία καὶ Σερβία ἀπέναντι τοῦ νέου πολιτεύματος καὶ τῆς νέας φιλελευθέρας διευθύνσεως. Συναισθάνονται ἤδη ὅτι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, διὰ τῆς ὑπερόχου αὐτοῦ ἀγχινοίας, ἐν τῇ εἰρηνικῇ ἀμίλλῃ τῶν ἐθνῶν, θὰ ὑπερτερῇ τούτων καὶ ὅτι, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικαίου, τῆς δικαιοσύνης καὶ πολιτικῆς ἰσότητος, εἶναι ἀναπόφευκτος ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ἐνεκα τούτου παρατηροῦνται ἤδη πανταχοῦ κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν προσπάθειαι τῶν Βουλγάρων ὅπως διὰ βιαιοπραγιῶν παρεμβληθῶσιν ἐν τῷ μεταξύ καὶ ἀνακόψωσι ταύτην διὰ παντὸς τρόπον. Οὕτω, πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἐν τῷ βιλαετίῳ Μοναστηρίου, ἀριθμὸς ἐκκλησιῶν, τὰς ὁποίας αἱ ὀθωμανικαὶ Ἀρχαὶ εἶχον κλείσει, κατελήφθησαν διὰ τῆς βίας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων χάριν τῆς Ἐξαρχίας, μολοντί ἡ ἐπ' αὐτῶν κυριότης τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἀναμφισβήτητος.

» Αἱ ἐκκλησίαι αὗται ἔχουν ἱστορίαν· τῷ 1903 καὶ 1904 ἠρπάγησαν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῶν Βουλγάρων, ὅτε ἀκόμη οἱ Ἕλληνες δὲν εἶχον διοργανώσει τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἄμυναν καὶ ὑπεράσπισιν. Διὰ τῆς ἐνεργοῦς δράσεως τῶν ἑλληνικῶν συμμοριῶν, τὰ

ιερά ἐκεῖνα προσκυνήματα περιῆλθον πάλιν εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Πατριαρχείου ἐν ἔτει 1906. Ἀλλ' αἱ ὀθωμανικαὶ Ἀρχαὶ ἀναβάλλουσαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, τὰς ἐκλείσαν. Οἱ Βούλγαροι λοιπὸν ἐδημιούργησαν νέαν κατὰστασιν διὰ τῆς βίας διακατοχῆς τῶν ἐκκλησιῶν, διότι δι' αὐτῆς θέλουν νὰ βιάσωσιν τὰς ἑλληνίζουσας ἐκεῖνας κοινότητας, ὅπως μεταπηδήσωσιν εἰς τὴν Ἐξαρχίαν. Στήριζονται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχουν Ἕλληνες βουλγαρόφωνοι, δηλαδή Ἕλληνες ὁμιλοῦντες τὴν βουλγαρικὴν, τοῦθ' ὅπερ διὰ πάντα γνώστην τῶν ἐθνογραφικῶν σχέσεων τῆς Μακεδονίας εἶναι ἀπολύτως ψευδές, καὶ μόνον παρὰ τῶν ἀμαθῶν δύναται νὰ πιστευθῇ».

Η ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πελαγονίας
κ. Ἰωακείμ ὑπεβλήθη ἑναγχος ἡ ἐξῆς ἐπίσημος
ἐκθεσις ἐκ Μοναστηρίου ἐπιβεβαιωτικὴ τῶν
πληροφοριῶν ἡμῶν:

Σεβασμιώτατε

Ἀπὸ τῆς 10ης ἰουλίου, ἡ κατὰστασις τῆς ἐπαρχίας Πελαγονίας ἐστὶν ἀξιοθρήνητος. Οἱ Βούλγαροι, βρίθοντες κακοποιῶν ὀργάνων, εἰσέρχονται ἀνενοχλήτως εἰς τὰ καθαρὰς ἡμετέρας χωρὰ, πιέζουσι, κατηχοῦσι, νοθεύουσι καὶ, πᾶσαν ἐν γένει καταβάλλοντες προσπάθειαν, ποιοῦσι προσηλύτους, οὓς καὶ ἐνθαρρύνουσιν εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων. Ἀπέναντι τῶν τοιούτων αὐθαρισιῶν τῶν Βουλγάρων, αἱ ἐνταῦθα Ἀρχαὶ οὐδὲν σχεδὸν μέτρον λαμβάνουσιν, ἀκολουθοῦσαι τὴν πολιτικὴν τῶν ἀναβολῶν καὶ τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν πραγμάτων, τῆς ἐπωφελοῦς μὲν διὰ τοὺς Βουλγάρους, ὀλεθρίας δὲ δι' ἡμᾶς. Πρὸ τῆς αὐτῆς τῶν πραγμάτων κατὰστασεως μὴ δυνάμενος νὰ πράξω τι ἔνεκα τῆς ἀδρανείας τῶν Ἀρχῶν καὶ θλιβόμενος ἐπὶ τῇ συντελουμένῃ ὁσημέρᾳ καταστροφῇ, περιορίζομαι εἰς τὴν ἀπλὴν τῶν πραγμάτων περιγραφὴν.

Ἐν Κιρκλίῳ (ἐνέκαθεν ὀρθοδόξῳ) τῇ 20 ἰουλίου οἱ σχισματικοὶ, ἐπικούρους ἔχοντες τοὺς Βουλγάρους τοῦ παρακείμενου χωρίου Κουκουρέτσανη καὶ τὸν βουλγαροῦρέα Βασίλ, πάντας ἐνόπλους, ἐπέπεσον κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἐλειτούργησαν ἐν αὐτῇ, καταπικράντες οὕτω τὸν ἡμέτερον ἱερέα τοῦ Κιρκλίου καὶ τὰς πιστὰς καὶ ἡρωϊκὰς ὀρθοδόξους οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἐν Νοβκίῳ τῇ 22 ἰουλίου, ὁ ἐκ Ζαγοριτσάνης τῆς

Καστορίας βοεβοδάς Κόλε μετὰ τῶν ἐνόπλων συντρόφων του, ἐν γνώσει τῶν ἐκεῖ χωροφυλάκων, εἰτέπρξε βίβη παρὰ τῶν παπᾶ Στοῦάνου, Ἀναστασίου Γεωργίου, Στοῦάνου Ρίστε, Τεμέλκου Στοῦτσε, Ρίστε Μιλώτη καὶ Σιρμπίνου δύο ἐτῶν καθυστερουμένους τῷ βουλγαρικῷ κομιτάτῳ φέρους.

Τῇ 27 ἰουλίου, ἐν Μπίρνικ ὁ σχισματικὸς τῆς Τσερνίτσκις ἱερεὺς Κωνσταντίνος, ὑποδοχόμενος ὑπὸ κομιτατζήδων, ἐλειτούργησεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἡμετέρου χωρίου.

Ὁ ἐλὼν Κόλε βοεβοδάς, συνοδὸς ἔχων πολλοὺς ἐνόπλους Βουλγάρους ἐκ διαφόρων χωρίων σχισματικῶν καὶ ὁργάνων τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, περιτρέχει τὰ ἡμέτερα χωρία τῆς Πελαγονικῆς πεδιάδος καὶ βίβη ἀποτᾶ τὰς σφραγίδας, ἵνα σφραγίσῃ δι' αὐτῶν ἔγγραφα δηλωτικὰ τῆς δόξης ἀποσκιρτήσεως αὐτῶν ἐκ τῆς ὀρθοδοξίας. Τὰ χωρία Βελίσελον, Βράνιεφτοι καὶ Μπάλνδεντσι, καίπερ σφραγίσαντα τοιαῦτα ἔγγραφα, διεμαρτυρήθησαν τῷ ἐνταῦθα Ὀθωμανικῷ Κομιτάτῳ.

Ἡ αὐτὴ βοεβοδάς, τῇ 30 ἰουλίου ἐν Μπέρτ, ἐφάρμοζον τὸ αὐτὸ σύστημά του, ἐγένετο πρᾶξις τῆς ἀπικσίας ἐκείνης διαδόσεως τοῦ φόνου 4 Βουλγάρων ὑπὸ ἐλληνικῆς συμμορίας, συνεπεία τῆς ὁποίας αἱ ραδιουργίαι τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἐδημιούργησαν τὸ γνωστὸν προσβλητικὸν κατὰ τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος Μονοστηρίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπιτόδιον, καὶ ὁ τὸ Ὀθωμ. Κομιτάτον, ἐκφράζον τὴν ἀγανάκτησίν του διὰ τοὺς ἐν Μπέρτ φόνους τῶν 4 Βουλγάρων, ἀπηύθυνεν ἡμῖν τὴν γνωστὴν τραχέαν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἡνεῖτο ἀποτόμως νὰ συμμετάσχῃ τοῦ αὐθιμερόν πρὸς τιμὴν τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν δειπνῶν τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος. Γνωστὸν, ὅτι ἡ πρὸς ἐξέτασιν τῶν φόνων τούτων τῆς ἑλλήν. συμμορίας μεταβῆσθαι εἰς Μπέρτ ἐπιτροπή, ἀντὶ τῆς κατὰ φαντασίαν ὑπαρχούσης ἐλλήν. συμμορίας, εὔρε τὴν βουλγαρικὴν ὑπὸ τὸν Κόλε πιέζοντα τοὺς χωρικοὺς πρὸς ἀποσκιρτήσιν, εὔρε δὲ ἐπὶ τοῦ Κόλε καὶ ἔγγραφον ἐνσφράγιστον τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, διατάσσον, ἵνα περιερχόμενος τὰ ὀρθόδοξα χωρία, καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκβουλγαρισμὸν αὐτῶν. Ἀντίγραφον πιστὸν τῆς προσβλητικῆς ἐπιστολῆς διὰ τὸ ἡμέτερον τιμητικὸν ὑπὲρ τῶν ἁγιωματικῶν δειπνῶν ἐτωκλείω ὧδε, ὥστε ἐνεχούσης μεγίστην σπουδαιότητα.

Τῇ 1 αὐγούστου, ὁ ἐκ Δράχως βοεβοδάς Δῆμος, ὁ γνωστὸς ἡράτης τῶν 4 φόνων ἐντός τῆς ἐκκλησίας Δράχως κατὰ τὰς παρχνομίας τῶν Χριστουγέννων 1907, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ ἐτέρων κκοποιῶν στοιχείων

ἐνόπλων, μετέβη εἰς Δράχος καὶ ἠπέλησε τοὺς χωρικοὺς ἀπικτῶν τὴν ἀνέγερσιν τῆς πυρποληθείσης οἰκίας του. Οὗτος περιῆλθε καὶ τὰ χωρία Κλαμπούτσισταν, Μπίτουσιαν, Ὁφείριναν ἐνσπείρων τὸν τρόμον εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ κατέληξεν εἰς Μπούρ. Συχνὰ οὗτος ἐπισκέπτεται τὸ Δράχος, τοὺς κατοίκους τοῦ ὁποίου, τῇ ὑποδείξει τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, ἐνήγαγεν εἰς τὰς Ἀρχάς, ἀπικτῶν ὁ κκοῦργος ὅπως οἱ χωρικοὶ ἐγγυηθῶσι διὰ τὴν ἀσφάλειάν του μέλλοντος νὰ κτίσῃ τὴν οἰκίαν του καὶ ἐγκατασταθῇ ἐν αὐτῇ!

Τῇ 6 αὐγούστου, ἐν Κιρκλίνῳ πάλιν, οἱ σχισματικοὶ καὶ οἱ ἐκ Κουκουρετσάνης τοιοῦτοι ἔθραυσαν τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν (ἧς τὰς κλείδας συνεπεία ἐνεργειῶν μου ἐκράτουν οἱ ὀρθόδοξοι) καὶ ἐλειτούργησαν ἐν αὐτῇ. Αἱ πολλαὶ ἐνεργεῖαι ἡμῶν καὶ αἱ διζμυρτοῦνται τῶν χωρικῶν ἐπὶ ταῖς παρχνομίαις τῶν Βουλγάρων εἰς οὐδὲν ἐχρησίμευσαν, διότι οἱ Βούλγαροι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὰς Ἀρχάς καὶ δὲν τιμωροῦνται.

Ἐν Κλαμπούτσιστῇ, τῇ ἐπιμόνῳ ἐνεργείᾳ τῶν Βουλγάρων ἀπεσκιρτήσεν ὁ κοτζάμπας μετὰ τῶν ἀδελφῶν του καὶ 3—4 προκρίτων ἐκ τῆς Ὀρθοδοξίας, οἵτινες, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν πολλῶν ὁργάνων τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, διὰ πάσης παρχνομίας πειρῶνται τὸν παντελῆ ἐκβουλγαρισμὸν τοῦ χωρίου. Οὗτοι, κατασκεύαζαντες βουλγαρικὴν τοῦ συντάγματος οὐμαίαν ἐν τῇ βουλγαρικῇ Μητροπόλει ἐστάτην αὐτὴν ἐπὶ τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου· οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ ἔλαβον μὲν διαταγὴν τοῦ Ὀθωμ. Κομιτάτου πρὸς καταβίβασιν αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἐξετελέσθη αὐτὴν ἐκ φόβου διαπληκτισμῶν. Κατέσχον τὴν κλείδα τῆς ἐκκλησίας, ἣν ἤνοιξαν μὲν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον μου παπᾶ Ἀγγελῆν, πλὴν δὲν παρέδωκαν αὐτῷ ταύτην.

Ἐν Ράπες, τῇ 9 αὐγούστου, βουλγαρικὴ συμμορία ἠθέλησε νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν Βούλγαρον τῆς Τσερνίτσκις ἱερέα Κωνσταντίνον, ἀλλ' οἱ χωρικοὶ ἠρνήθησαν ν' ἀνοίξουν τὴν ἐκκλησίαν αὐθιμερόν τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν Μπίρνικ.

Τῇ 11 αὐγούστου, τὸ χωρίον Ροκοτίνον, πιεζόμενον ὑπὸ ἐνόπλων κομιτατζήδων καὶ τῶν σχισματικῶν τοῦ Τσάπρη, ἀπεσκιρτήσεν αἰφνιδίως. Τὴν 15 καὶ 17 αὐγούστου ὁ ἱερεὺς Μεγαρόβου Νάουμ ἀποσταλείς ἐλειτούργησεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἧς τὴν κλείδα παρέλαβε. Νῦν ἐπανῆλθεν αὖθις εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Ἀποσκιρτήσασσι τινες οἰκογένειαι ἐν Διχόβῳ ταράσσουσι τὸ χωρίον, μὴ ἐπιτελείται εἰσέτι κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ σχολείου αὐτοῦ.

Τὰ χωρία Βράνιεφτσι, Βελέσελον καὶ Γνίλες ὑπέβαλον τῷ βελῇ ἀναφοράς κατὰ τῶν βουλγαρικῶν πιέσεων.

Τῇ 15 αὐγούστου, ἐν Μεσαίῳ Ὑγρῷ ὁ ἐκ Μοναστηρίου ἀποσταλὴς ἡμέτερος ἱερεὺς Ἀθανάσιος δὲν ἠδυνήθη νὰ λειτουργήσῃ, διότι ὁ ἐκεῖ ἀξιωματικὸς ἔλαβε τὴν κλειδα τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν παπᾶ Ἀθανάσιον καὶ παρέδωκεν αὐτὴν τῷ Βουλγάρῳ παπᾶ Στοϊάνη καταδίκῃ ἐπὶ κοινῷ ἐγκλήματι φόνου, κατὰ τοῦ ὁποίου δις πρότερον εἶχον διαμαρτυρηθῇ τῷ βελῇ ἐγγράφως.

Τὸ χωρίον Μπουῆροι ἀπεσκίρτησεν.

Τὴν 11 αὐγούστου ἐκ μέρους, τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἀπεστράλσαν τινες εἰς Κλαμπουτσίταν ὅπως ἐξετάσωσι τὴν ἐκεῖ δημιουργηθεῖσαν συνεπείᾳ ἀποσκιρτήσεων τινῶν κατὰστασιν. Τὴν 14 αὐγούστου μεταβάς ἐκεῖ εὗρον ἔμπροσθεν τῆς ἐκκλησίας ἰστάμενον βουλγαροῖερά ἐκ Μοναστηρίου μετὰ τινῶν Βουλγάρων πολιτῶν καὶ εἰσελθὼν ἐτέλεσεν ἐν αὐτῇ τὴν ἐσπερινόν, ἐν ᾧ παρέστησαν σχεδὸν πάντες οἱ χωρικοὶ πλην τῶν 3—4 τυχλοποιῶν. Μετὰ τὸν ἐσπερινόν οἱ χωρικοὶ ἐν τῷ νύκτι, ἐνᾧ ἐκαθήσαν, ἠσπάσθησαν τὴν χειρὰ μου καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας ἤκουσαν τῶν νοουθειῶν μου. Περὶ τὴν 12 ὥραν ἦλθον ἐκ Μοναστηρίου τρεῖς ἀστυνόμοι μετὰ εὐχρίμων στρατιωτῶν. Τὴν νύκτα ὁ κοδζάμπαις καὶ ἄλλοι, τῇ ὁδηγίᾳ πάντως τοῦ βουλγαροπάπα, περιῆλθον τὰς οἰκίας ἑνοπλοὶ καὶ ἠπειλῶσαν τοὺς χωρικοὺς τοὺς κατὰ τὸν ἐσπερινόν ἐκκλησιασθέντας καὶ παρήγγειλαν αὐτοῖς αὐστηρῶς ὅπως μὴ μεταβῶσι τῇ ἐπαύριον παρασκευῇ πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ θὰ ἐλειτουργοῦν, προσθέντες, ὅτι οἱ ἀστυνόμοι διέταξαν, ἵνα μὴ οἱ ὑπογραφέντες ὡς Βούλγαροι πλησιάζωσι τὸν ἀρχιερέα. Καὶ πραγματικῶς τῇ ἐπαύριον, καθ' ἣν ἐλειτουργήσα, οἱ χωρικοὶ, πλην 12, δὲν προσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Τὴν νύκτα τῆς πέμπτης πρὸς τὴν παρασκευὴν ἀπέστειλα πρὸς τὸν βούλγαρον ἱερέα τὸν χωροφύλακα τοῦ τόπου, ὅστις τῷ εἶπε: «ἡμεῖς τὸ χωρίον τοῦτο γνωρίζομεν ἀνέκαθεν ἑλληνικόν ὡς καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ἐὰν δὲ τὸ χωρίον ἐγένετο βουλγαρικόν καὶ ἀπεδόθη τοῖς Βουλγάροις ἡ ἐκκλησία καὶ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ λειτουργήσῃς ἐν αὐτῇ, δέον νὰ μᾶς παρουσιάσῃς σχετικὴν διαταγὴν, ἄλλως θὰ λειτουργήσῃ ὁ ἐπίσκοπος· ἐὰν δὲ ἡμεῖς μεταβαίνοντες αὔριον εἰς τὴν ἐκκλησίαν συγκρουσθῇτε μετὰ τῶν πατριαρχικῶν θὰ εἰσθε ὑπεύθυνοι διὰ τὰς συνεπείας.» Ὁ βουλγαροπάπας ἀπήντησεν, ὅτι δὲν θὰ ἱεροπράξῃ. Ἀλλὰ νυκτὸς

οὗτος εἰδοποίησεν εἰς Μοναστήριον ταῦτα, ὅποτε οἱ κώδωνες τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας Μοναστηρίου προσεκέλευσαν τοὺς Βουλγάρους πρὸς προετοιμασίαν εἰς ἐκστρατεῖαν κατ' ἐμοῦ πρὸς ἐκτόπισιν καὶ κατὰληψιν τῆς ἐκκλησίας Κλαμπουτσίτης. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἡμέτεροι μαθόντες τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐναντίων ἀπέστειλαν εὐαρίθμους νέους. Αἱ ἀρχαί, πρὸς ἃς ἀναγγείλας τὴν εἰς Κλαμπουτσίταν μετάβασίν μου ἐζήτησα χωροφύλακας καὶ ἀπέτυχον, πληροφορηθεῖσαι τὴν κίνησιν τῶν Βουλγάρων, ἀπέστειλαν ἀξιωματικὸν μετὰ 50 ἱππέων, οἵτινες ἐφθασαν εἰς Κλαμπουτσίταν περὶ τὴν 1 τῆς νυκτός. Τὸ ἐσπέρης τῆς παρασκευῆς παρουσία τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ ἄλλων ἱερέων καὶ 3—4 χωρικῶν ἐτέλεσεν τὸν ἐσπερινόν· ἀστυνόμος ἐλθὼν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἀνήγγειλέ μοι ὅτι Βούλγαροι πολλοὶ ἐκ Μοναστηρίου ἐλθόντες θορυβοῦσι πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκκλησίας ἀπαιτοῦντες, ὅπως κρούσωσιν τὸν κώδωνα. Εἶπον, ὅτι οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ Βουλγάρων καὶ τοῦ κώδωνος τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀλλ' ὁ ἀστυνόμος, «Δεσπότη ἐφέντη, εἶπεν, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃς θὰ κρούσουν οὗτοι τὸν κώδωνα καὶ ἴσως ἴσως θὰ πράξουν καὶ χειρότερα, διότι ἔχουν στάσιν ἐπιθετικὴν καὶ δὲν μοι ὑπακούουν.» Ἀκόμη δὲν ἐτελείωσα τὸν ἐσπερινόν καὶ ἤρξατο ἡ πεισματώδης κώδωνοκρουσία μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἐσπερινοῦ ἐξῆλθον εἰς τὸν περίβολον τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶδον ὑπὲρ τοὺς διακοσίους Βουλγάρους καὶ περὶ τοὺς δέκα βοεβόδας μετὰ πολλῶν μεγάλων σημαίων πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκκλησίας διαπληκτιζομένους μετὰ τῶν ἀστυνόμων τῶν παρακλωδούντων τὴν εἴσοδον καὶ ὑβρίζοντάς αὐτοὺς καπηλικῶτα, διότι εἶπον οἱ ἀστυνόμοι ὅτι ὁ δεσπότης ἔχει φερμάνιον διὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Τότε ἐξῆλθον ἐπίσης καὶ τὸ φερμάνιον καὶ τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ὤρμησαν ἐντὸς τοῦ περιβόλου πρῶτον οἱ βοεβόδες κρατοῦντες περιστροφὰ εἰς τὰς χεῖρας καὶ εἶτα οἱ λοιποὶ καὶ κατέλαβον τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐπιτηδείως ἤνοιξαν διὰ σιδηρουργοῦ ἐκ Μοναστηρίου. Βλέπων, ὅτι καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀντίστασίς μου θὰ ἐπέφερε τὴν λυσσώδη ἐπίθεσιν τῶν θηρίων κατ' ἐμοῦ καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ τὴν καταστροφὴν ἡμῶν, ἐγκατέλιπον τὴν ἐκκλησίαν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Βουλγάρων, οἵτινες εἰσελθόντες ἐν αὐτῇ ἐτέλεσαν τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἐπαύριον ἡμέρα, σάββατον, κυρίως ἡμέρα συροῆς καὶ πανηγύρεως διὰ τοὺς χωρικοὺς, προεμήνυε σφοδρὰν σύγκρουσιν καὶ αἱματοχυσίαν ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων μὴ ἐπιτρεφόντων ἡμῖν τὴν λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν. Τὴν ἐπικειμένην συμπλοκὴν ἀντιληφθέντες καὶ ἐν Μοναστηρίῳ οἱ ἡμέ-

τεροι, ἱκανοὶ προσῆλθον εἰς Κλαμπουτίστταν νυκτός. Ἐν τῷ μεταξύ ἔφθατε καὶ ὁ ἀξιωματικὸς μετὰ τῶν 50 ἱππέων, παρ' ᾧ μετέβην ὅπως συνεννοηθῶ διὰ τὴν ἐπαύριον καὶ συναντήσας ἔμπροσθεν τοῦ σχολείου μετὰ τοῦ βοεβόδα Κόλε παρεκάλεσα αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν κατοικίαν μου. Μετ' ὀλίγον ἔφθασεν οὗτος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Κόλε, ὃν ἐξεδίωξα τοῦ δωματίου καὶ προέβην εἰς σφοδρὰς παρρησίες πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν τολμήσαντα νὰ φέρῃ εἰς τὸ δωματίόν μου βοεβόδαν, καθ' ὃν χρόνον πρόκειται νὰ σκεφθῶμεν ἀμφότεροι καὶ ἐξεύρωμεν τρόπους πρὸς πρόληψιν ἐπικειμένης αἱματοχυσίας καὶ σοβαρῶν γεγονότων διὰ τὸ Κράτος. Διεμαρτυρήθη διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν ἀστυνόμων, οἵτινες δὲν ἔλαβον αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν βίβλιν εἰσελθόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν Βουλγάρων, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἐδήλωσα αὐτῷ ὅτι λίαν πρῶτ', κατὰ τὸ εἰωθός, θὰ μετὰβῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ λειτουργήσω καὶ νὰ εἰσελθῶ ἐντὸς αὐτῆς ἀφύκτως καὶ ἐπ' αὐτῇ ἔτι τῇ θυσίᾳ τῆς ζωῆς μου, καθόσον οὐδέποτε θὰ ἀνεχθῶ τὴν τοιχύτην προσβολὴν ἐκ μέρους τῶν ἐπιτεθέντων Βουλγάρων. Ἀπήτησά τὴν αὐθωρεὶ ἔξω τῶν Βουλγάρων ἐκ τοῦ περιβόλου τῆς ἐκκλησίας, καθόσον ἐπικείται νὰ εἰσελθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἡμέτεροι καὶ τέλος τὴν ἐξασφάλισίν μου ὅπως λειτουργήσω τῇ ἐπαύριον. Βίβλιν ἀπάντησιν ὁ ἀξιωματικὸς ἐδήλωσέ μοι ὅτι ἀπεστάλη οὗτος μόνον πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ οὐδὲν πλέον καὶ ὅτι ἐν τούτοις θὰ διαβιβάσῃ ταῦτα πάντα εἰς τὸ κοινοτάτον καὶ ὄντως ἔγραψεν ἀμέσως καὶ ἀπέστειλεν ἱππέα εἰς Μοναστήριον, τὸ δὲ μεσονύκτιον ἦλθεν ἡ ἀπάντησις, ὅπως ἐκβάλλῃ πάντας τῆς ἐκκλησίας καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέψῃ ἐπὶ ἀπειλῇ τυφεκισμοῦ τὴν εἴσοδον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὴν λειτουργίαν. Ἐν τούτοις δύο βουλγαροῦτερες εἰσῆλθον, ἄγνωστον πῶς ἐν αὐτῇ καὶ ἤρξαντο μὲν κρύφα τῆς λειτουργίας, ἀλλὰ καταννοηθέντες ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐξεβλήθησαν ἔξω. Ὑπερμεγέθεις βουλγαρικαὶ σημαὶ ἐν τῷ κωδωνοστασίῳ καὶ ἐν τῷ σχολείῳ ἐκυμάτιζον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅς παρ' ὅλας τὰς παρυστάσεις μου οἱ ἀστυνόμοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ κατὰβιβάσωσιν. Οἱ Βούλγαροι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ τοὺς βοεβόδας μετὰ πολλῶν τυμπάνων καὶ σημαιῶν, περιέτρεχον τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς οἰκίας θριαμβευτικῶς καὶ ἀναιδέστατα, καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως περιωρισμένοι ὑφιστάμεθα τὸν ἐξευτελισμὸν ἐκ μέρους τῶν ἐπιδρομέων προτιμῶντες ἰδεῖν τὸν θάνατον μάλλον ἢ τοιούτα γεγονότα ἕνεκα τῆς ἀκηδίας τῶν Ἀρχῶν.

Οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ τοῦ Μοναστηρίου ἀπογοητευμένοι ἐκ τῶν πολλῶν παρομοίων γεγονότων ἐν τε τῇ ἐπικρίσει Πελαγονίας καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς παρρησιαῖς καὶ μὴ ἀνεχόμενοι τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων ἡμῶν ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν σωμάτων, περιτρεχόντων ὡς καὶ πρότερον τὴν χώραν καὶ δὴ νῦν τὰ ἡμέτερα ἀποκλειστικῶς χωρία, ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς παθητικῆς καὶ δὴ καὶ μεροληπτικῆς ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων στάσεως τῆς Κυβερνήσεως, κορύφωμα τῆς ὁποίας ἦν ἡ ὑπόθεσις τῆς Κλαμπουτίστης, ἐν ᾗ ὅλως ἀδίκως ἐξητελιζέτο ὁ θρησκευτικὸς αὐτῶν ἀρχηγός, δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ κρατήσωσι τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν, καὶ κλείσαντες, πάντες τὰ καταστήματα αὐτῶν τὸ σάββατον, συνήχθησαν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐκκλησίας διὰ συνεχῶν κωδωνοκρουσιῶν. Δύο-τρὶς χιλιάδες λαός, ἐπὶ κεφαλῇ ἔχων ἐννεαμελὴ ἐπιτροπὴν, ἐν διαδηλώσει ψυχικοῦ πόνου ἐπὶ τῇ συντελουμένῃ ὁσημέραι καταστροφῇ, μετὰ βίας πρὸ τοῦ διοικητοῦ ἐπέδωκε διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῷ ἐξοχ. νομάρχῃ ἔγγραφον διαμαρτυρίαν, δι' ἧς διαμαρτύρεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ Ὄθωμ. Κομιτάτον ἀπέναντι τῶν ἀναιρημάτων μετὰ τὸ Σύνταγμα βιαιοπραγιῶν τῶν βουλγάρων καὶ ἐπικαλεῖται σύντονα μέτρα πρὸς ἀναχαίτισιν αὐτῶν καὶ ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικημάτων καὶ διατήρησιν τοῦ πρῶην καθεστώτος. Τὸ τοιοῦτον διάβημα αὐτοῦ ὁ λαὸς ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς καὶ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην αὐθιμερόν. Ἀντίγραφον τούτου πιστὸν ὡς καὶ τῆς πρὸς τὸν ἐξοχ. νομάρχην ἐπιδοθείσης διαμαρτυρίας ἐγκλείω ὧδε μὲ ἀρ. πρωτ. 256.

Ὁ νομάρχης δεχθεὶς εὐμενῶς τὴν θυμῆν ἐπιτροπὴν παρεπονέθη διὰ τὰς κωδωνοκρουσίας καὶ διὰ τὸ κλείσιμον τῶν καταστημάτων καὶ ἀπέδωκε ταῦτα πάντα τῇ ἱερᾷ μητροπόλει· ἐδήλωσεν ἅμα ὅτι ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ ἡ ἐξετάσασα τὸ ζήτημα τῶν ἐκκλησιῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιφέρῃ ἀποτελεσματικὴν τινὰ λύσιν καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως τηλεγραφῆσῃ ὡς καὶ τὸ Κομιτάτον πρὸς τὴν Μ. Βεζυρείαν, ἥτις δυνάμει τοῦ 36 ἄρθρου τοῦ συντάγματος ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ θέλει ἀποφανθῇ διὰ τὸ ἐπεῖγον τοῦτο ζήτημα πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι ἐντὸς 8 ἡμερῶν θὰ ἔλθῃ ἡ ἀπάντησις. Τὸ ἐσπέρας τῆς 17 αὐγούστου ἐτοιχοκολλήθη καὶ σχετικὴ δῆλωσις τῆς νομαρχίας καὶ σχετικὸς αὐτῆς τεσκερὲς πρὸς τὴν ἱ. μητροπόλιν, ἐν οἷς δηλοῦται ὅτι ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη πρὸς τὴν Μ. Βεζυρείαν καὶ συιστᾶται ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῶν ἀταξιῶν. Ἐγκλείω καὶ τούτων πιστὸν ἀντίγραφον ὑπ' ἀρ. πρωτ. 259.

Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐλάμβανον χώραν ἐν Μοναστηρίῳ,

ἐγὼ ἐν Κλαμπουτσίστῃ μὴ δυνάμενος νὰ βλέπω τοὺς βουλγάρους ὀργιζόντας ἐν ὀρθοδόξῳ χωρίῳ καὶ καταστρέφοντας αὐτὸ καὶ ἀπελπισθεὶς ὅτι δὲν θὰ ἡδυνάμην τῇ ἐπικύριον κυριακῇ τοῦλάχιστον νὰ λειτουργήσω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, ἣν κατέσχε πλέον ἡ Ἀρχή, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Βουλγάρων περὶ τὴν 10 ὥραν ἐξέδραμον εἰς τὸ ἡμίσειον ὥραν τῆς Κλαμπουτσίστης ἀπέχον τῆς ἐπαρχίης Μογλενῶν χωρίον Κλέστινον, ἐνθα εὐρὼν τὸν σεβ. μητροπολίτην Μογλενῶν διήλθον μετ' αὐτοῦ ὥρας τινὰς πρὸς διασκέδασιν τῆς ψυχικῆς μου ὁδύνης. Οἱ Βούλγαροι ἀναχωροῦντες ἀφῆκον ἐν Κλαμπουτσίστῃ τὸν ἱερέα αὐτῶν, ὅπως συνεχίσῃ περαιτέρω τὸ κατὰ στρεπτικὸν αὐτῶν ἔργον. Αἰὼν πρῶτ' ἀστυνόμος ἐκ Κλαμπουτσίστης, ἐλθὼν εἰς Κλέστινον ἐπέδωκέ μοι τεσκερὲν τοῦ νομάρχου, δι' οὗ διατάσσεται ὅπως ἀμέσως ἐγκαταλείψω τὴν Κλαμπουτσίσταν καὶ μεταβῶ εἰς Μοναστήριον, τὸ δὲ παρὰ δεξὸν ἐν αὐτῷ εἶναι ὅτι ἐκφράζεται μοι μομφὴ διότι μετέβην εἰς Κλαμπουτσίσταν καὶ ἐτέλεσα ἐσπέρας καὶ πρωΐας λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν. Πραχέντω καὶ τοῦ τεσκερέ τοῦτου ἀντίγραφον ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 261. Ἐκ Κλεστίνου ἦλθον πάλιν εἰς Κλαμπουτσίσταν, συνήθροισα τοὺς ἡμετέρους καὶ παρεμύθησα αὐτοῦς καὶ ἐνεθάρρυνα ὅπως ἐμμείνωσι πιστοὶ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ τὸ αὐτὸ ἐπραξά καὶ ἐν Νεγοτσάνῃ. ἦς τοὺς χωρικοὺς οἱ διελθόντες Βούλγαροι ἠπειλήσαν εἰπόντες, ὅτι ἐντὸς 8 ἡμερῶν θὰ εορτάσωσιν οὕτω καὶ ἐν τῷ χωρίῳ τῶν καὶ νὰ ἐτοιμασθῶσι. Μεθ' ὃ ἦλθον εἰς Μοναστήριον, κυριακὴν δηλ. ἐσπέρας, ἐνθα εἶχε διαδοθῇ, ὅτι οἱ Βούλγαροι μὲ ἐκκοποῖσιν. Τῇ ἐπικύριον ἐξέθηκα προφορικῶς τὰ πάντα πρὸς τὸν νομάρχην προσειπὼν ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τῶν τοιούτων παρανομιῶν τῶν Βουλγάρων, μὴ τιμωρουμένων, θὰ ἐπιφέρῃ ἀφεύκτως γενικὴν ἀναστάτῳσιν.

Οὕτω λοιπὸν ἔχουσι, Σεβασμιώτατε, τὰ γεγονότα μετὰ τὸ Σύνταγμα, θλιβερά δι' ἡμᾶς. Οἱ Βούλγαροι εἰσι φοβεροὶ ἀπέναντι τῶν Ἀρχῶν τὰ σώματα αὐτῶν ὡς καὶ πρότερον περιτρέχουσι τὰ ἡμέτερα χωρία, ἀπειλοῦσι, πιέζουσι τοὺς χωρικοὺς ἡμῶν καὶ ἐν τέλει ἀρπάζουσι τὰς ἐκκλησίας μας. Αἱ ἐκκλησίαι **Κιρκλί-νου, Μέδου-Γύρι, Ράρες, Μπίρνικ, Κλαμπουτσίστης** ἠρπάχθησαν ὅλα τὰ χωρία ἡμῶν ἠπειλήθησαν. Αἱ διαμκρυταὶ ἡμῶν πρὸς αὐτάς τὰς Ἀρχάς καὶ τὰ μέτρα τούτων εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσι μᾶς δίδονται αἱ κλεῖδες τῶν ἀρπαζομένων ἐκκλησιῶν, διατάσσονται οἱ Βούλγαροι ὅπως μὴ παρανομῶσιν ἄλλοτε, ἀλλ' οὗτοι θραύουσι τὰς θύρας, ἐμβλίνουσι καὶ

λειτουργοῦσι καὶ καταγγελλόμενοι δὲν τιμωροῦνται. Οὗτοι βρίθουσι κομιτατζήδων, ἡμεῖς δὲ ἔρημοι ὀργάνων καὶ τούτου γνωστοῦ ὄντος, λαμβάνομεν καὶ τεσκερὲν, δι' οὗ οὐ δυνιστάται ἡμῖν ὅπως μὴ κρατῶμεν τοὺς ξένους ὀπλαρχηγούς καὶ ἀντάρτας, ἀλλ' ἀποστέλλωμεν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας τῶν! Ἀντίγραφον καὶ τούτου τοῦ τεσκερέ θὰ εὐρητε ὧδε ὑπ' ἀρ. πρωτ. 215. Ὅσακις ἐν τινι χωρίῳ ἐμφανίζεται διαίρεσις τις, ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀποστέλλει ἐπιτροπὴν, ἥτις, ἀντὶ νὰ ἐξετασθῇ τὰ αἵτια τῆς ἀποκιρτήσεως τῶν χωρικῶν καὶ τὸν τρόπον, δι' οὗ οἱ περιτρέχοντες βοεβόδα ἐπιβάλλονται πρὸς αὐτοὺς, ἐπικυπνύεται μόνον εἰς τὴν ἀπλὴν καταγραφὴν τῶν βουλγαρίζοντων καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀνάγκη πᾶσα νὰ γίνωσι σύντονοι ἐνέργειαι πρὸς περιορισμὸν τῶν βουλγαρικῶν σωματείων, πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἐκαστοῦ βοεβόδα καὶ κομιτατζῆ εἰς τὰς πατρίδας τῶν, πρὸς δέ, εἰ δυνατόν, νὰ τεθῶσιν οὗτοι ἐπὶ τι διαστήματι τοῦλάχιστον ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἐγκλείων ὧδε καὶ τὰς ἐν τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ μέχρι σήμερον ἀνταλλαγεῖσας σκέψεις καὶ συζητήσεις περὶ διαφορῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων διατελῶ, μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἐν Μοναστηρίῳ, τῇ 20 αὐγούστου 1908.

ἐλάχιστος θεράπων

† Ὁ Πέτρος ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Πέτρος Θεοδώρου, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος Ἑλλήν, τῶς μὲν κάτοικος Γαλατῶ, καφεψὸς τὸ ἐπάγγελμα, νῦν δὲ ἀγνωστοῦ διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Πέμπτην καὶ ὥραν 3 1) 2 εὐρωπαϊστὶ μ.μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίσης (ἀριθ. 31) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναίκος Ἑλένης Π. Θεοδώρου, τὸ γένος Σ. Γεωργίου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἔργα μετερχομένης καὶ κατοίκου Γαλατῶ, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ὁ προεδρεύων

1

† Ὁ Μ. πρωτοδύκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος-

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 5658. αὐξ. 17 καὶ ἡμερομ. 8 Μαΐου 1908 ἐρήμην ἀποφάσεως διαζεύξεως, οὕτινος ἡ δημοσίευσίς, τῇ αἰτήσῃ τῆς Εὐθαλίας Ι. Πρινάρη, διὰ πρακτικοῦ τῆς 7 αὐγούστου 1908 ἵνα γένηται εἰς τρία κατ' ἐπανάληψιν φύλλα τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ τῆς «Προόδου»).

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἐπ. καὶ 207 τῶν ὁδηγίων,
Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶς
Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 2348 καὶ ἡμερομηνίαν 9
μαρτίου 1908 ἀγωγὴν τῆς Εὐθαλίας Ι. Πρινάρη, τὸ γένος Ι.
λαμπρίδου κατὰ Ι. Πρινάρη ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει διαλυτέον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον
γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου, καὶ

Ἐπιτίθησιν αὐτῷ ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικαστικά
ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν
πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια διακόσια τριά-
κοντα δύο (ἀρ. 232) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων

Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος

2

Ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΡΟΫΣΗΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν ἀποφάσεως ἐρήμην ὑπ' ἀριθμ. 150).

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κρατούσης Ἐκκλ. Νομολογίας
καὶ ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶς,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. 643 καὶ χρονολ. 7 αὐγούστου 1906,

Περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τοῦ Δημητρίου Παπάζογλου ἐκ
Πλατυαίνου κατὰ τῆς πρώην συζύγου του Σουλτάνης τὸ γένος
Ἀλεξίου ἐκ Δεμλρ-καπίου Προύσης ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγ-
μένην,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον δια-
λυτέον, ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλη-
θείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς
παρούσης ἀποφάσεως,

Ἐπιτίθησιν τῇ ἐναγομένῃ, ὡς ἡττηθείσῃ ἐν τῇ δίκῃ τὰ δι-
καστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν
σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρ. 150 προ-
καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος,

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων

† Ἱερομ. Σεραφεῖμ

ὁ γραμματεὺς
N Νίδος

2

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΜΑΣΕΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Δημοσθένης Κ. Παπαδόπουλος, ὑπὸ πηκοῦς
ὁθωμανός, ἐξ Ἀμασείας καταγόμενος νῦν δὲ ἀγνώστου διαμο-
νῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 8 τουρ-
κιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
πρώτης δημοσίευσως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώ-
πιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς ταύτης μητρο-
πόλεως αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ
τῆς συζύγου αὐτοῦ Ὀλγας τὸ γένος Χ' Λαζάρου Σαπων-
δζόγλου ἐξ Ἀμασείας ἐπίσης καταγομένης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν
ἐναντία περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν
διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Ταχυ-
δρόμου» καὶ «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Ἀμιαῖ, τῇ 14 ἰουλίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

Οἰκονόμος Ἀθανάσιος

Ὁ γραμματεὺς

2

Γ. Χ. Βεκάκης

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἀπόστολος Κωνσταντίνου, ὑποδηματοποιός, χριστιανός
ὁρθόδοξος, ὑπὸ πηκοῦς ὁθωμανός, κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως,
νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικά-
σιμον Πέμπτην καὶ ὥραν 1 1/2 ἐβρωπαῖστὶ μ. μ. μετὰ
παρέλευσιν τριάντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης
δημοσίευσως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτο-
προσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, ἐν
τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐνα-
γόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ζωῆς Διρὰν Δέων ὑπη-
κόου ὡσταύτω, κατοίκου Κοντοσκαλίου ἐπὶ διαζεύξει.

Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἐπὶ διαζυγίου ἀγωγὴ δικασθῆσε-
ται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχει-
αν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκ-
κλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Πρωίας».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 15 ἰουλίου 1908

Ὁ προεδρεύων

† Ἀρχιγραμματ. ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Πιπέρης

Ὁ Α' γραμματεὺς

3

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΗΜΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ
ἡμῶν, καὶ οἱ εὐγενῶς ἀναλαβόντες τὴν εἰσ-
πραξίν καθυστερουμένων συνδρομῶν τῆς «Ἐκ-
κλησιαστικῆς Ἀληθείας» νὰ προθυμοποιηθῶσι
καὶ ἐμβάσωσι ἡμῖν αὐτὰς τὸ ταχύτερον, πρὸς
πρόληψιν τῶν ὑλικῶν ἐν τῷ ἔργῳ δυσχερειῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. 426953